

1972 மார்ச் 11]

இணைப்பு

சமுதாய வளர்ச்சியும் ஊராட்சி வளர்ச்சியும்
458-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.

1. முன்னுரை

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என்ற இரண்டு நிலைகளில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகள் செயற்படுத்தப்படுவது நன்கு தெரிந்ததே. முதல் நிலை வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டு காலத்தில் ரூ. 12 இலட்சம் மைய உதவி பெறத் தகுதி பெற்றது. ஐந்தாண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், முதல் நிலை வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றும், இரண்டாம் நிலை வட்டாரமாகி, ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ரூ. 5 இலட்சம் நிதியுதவியைப் பெறுகிறது. 10 ஆண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், ஒவ்வொரு வட்டாரமும் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரமாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட அமைப்பிலிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையனவல்ல. இம்மாநிலத்தில் முதல் நிலை வட்டாரம் இல்லை. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்கள் 83-ம், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் 286-ம் இருக்கும்.

வட்டாரங்களெல்லாம் சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களாக இருப்பினும், அல்லது சமுதாய வளர்ச்சி நிலையைக் (இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள்) கடந்த வட்டாரங்களாக இருப்பினும், அவற்றினிடையே வளர்ச்சியைப் பேணுதற்காக வட்டாரங்களுக்கென நிதி ஒதுக்குவதில் சரிசமமான ஒரு போக்கையே இவ்வாசு கையாண்டு வருகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளுக்கென செலவிடப்பட்ட தொகையானது, சமுதாய வளர்ச்சி வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களுக்கென, பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்ட வேலைகளில் செலவிடப்பட்ட தொகைகளானவை, அதன்தன் வளர்ச்சித் தலைப்புகளுக்குக் கீழே தாப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் பெரும்பாலான வட்டாரங்கள் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களாகி வருகின்றன. எனவே, “சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில்” பற்று வைக்கப்படும் செலவினம் சீராகக் குறைந்த வண்ணமுள்ளது. ஓராண்டுக் காலத்திற்குரிய பணிகளை நோக்கும்போது, 374 வட்டாரங்கள்

[1973 மார்ச் 11]

முழுவதிலும் எல்லா தலைப்புகளுக்குமான மொத்தச் செலவைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிவது அவசியமாகும்.

பன்னிரண்டு ஆயிரத்து அறநூற்றி நூற்பத்திரண்டு ஊராட்சிகள் 600 பேரூராட்சிகள், மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கென 1972-73-ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வரவு-செலவுத் திட்டத் தலைப்புகளில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 77.14 கோடியிலிருந்து, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயற்படுகிறதென்பது தெரிவாகும். இக்குறிப்புரையுடன், சட்டமன்றத்தில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கை இணைப்பானது, ஊராட்சி நிர்வாகம் மற்றும் ஊர் வளர்ச்சிக்குரிய நிதி முதலீடுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகின்றது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் நடைபற்ற பணிகள் பற்றிய ஆய்வும், 1972-73-ஆம் ஆண்டின் திட்டவேலை வேலைகளும், இக்குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

3. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதி நீங்கலாக, மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள ஊர்ப்பகுதிகள் அனைத்திலும், 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது நடைமுறையிலுள்ளது, ஜாகிர்தாரர்கள் செய்து கொண்ட முறையீட்டின் பேரில், உயர்த்தி மன்றம் பிறப்பித்த தடையாளையினால், ஜாகிர்படுதிகளை ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ், அரசு இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லையாதலால், கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதியில் ஊராட்சிகள் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. ஜாகிர்பகுதிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவுடன் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டு, இப்பகுதிக்கும் இச்சட்டமானது விரிவு படுத்தப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள 12,642 ஊராட்சிகள், 700 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள், ஆகியவை 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குள் அடங்கியுள்ளன.

(ஆ) அலுவலர்க் குடியிருப்புகள்

படிப்படியாகச் செயற்படுத்தப்படும் திட்ட வேலையின்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்களான வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர், வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மற்றும் ஊர் நிலைப் பணியாளர்களுக்கு

[1972 மார்ச் 11]

அலுவலர்க் குடியிருப்புகளை, அரசு அளிக்கிறது. முன்பிருந்த தேசிய நெருக்கடி நிலை காரணமாக இத்திட்ட வேலை நிறுத்தப் பட்டது. ஆனால் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்ட வேலையின் ஒரு பகுதி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 12 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அலுவலர் குடியிருப்புக்களும், நிலகரி, சென்னை நீங்கலாக உள்ள ஏனைய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஊர் நிலைப் பணியாளர்களுக்கென 2 குடியிருப்புகளும் கட்ட ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், 180 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள அலுவலர்களுக்கென குடியிருப்புகள் இன்னும் கட்டப்பட வேண்டியுள்ளன. பெருவாரியான ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனியார் மூலம் கிடைக்கும் குடியிருப்பு வசதி குறைவாயுள்ளமை யாலும், சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அலுவலர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டுவது இன்றியமையாததாய் உள்ளமையாலும், 1972-73-ஆம் ஆண்டில், 13 மாவட்டங்களில், 13 அலுவலர்க் குடியிருப்புகளும், மாவட்டத்திற்கு இரண்டாக ஊர் நலப்பணி யாளர்களுக்கென 26 அலுவலர் குடியிருப்புகளும் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதிநிலைத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) நிர்வாக அமைப்பு வளர்ச்சி.

நிர்வாகத்தின் அமைப்பும் முறையும், அரசின் ஆய்வில் தொடர்ந்து இருந்த வண்ணமுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன :-

(அ) ஒருங்கிணைந்த, திறமையான நிர்வாக அமைப்பாக இயங்குவதற்கென, வட்டாரத்தின் அமைப்பை அரசு திருத்தி யமைத்துள்ளது. இதன்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்தில் 6 பிரிவுகள் செயற்படும். உற்பத்திப் பிரிவு, கல்விப் பிரிவு, கூட்டுறவுப் பிரிவு, பணிகள் பிரிவு, ஊராட்சி நிர்வாகப்பிரிவு, பொதுப் பிரிவு ஆகியவை இந்த ஆறு பிரிவுகளாகும். ஒவ்வொரு பிரிவின் தலைவரே அப்பிரிவின் முறையான நிர்வாகத்திற்கும், அப்பிரிவின்

[1972 மார்ச் 11]

பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் பொறுப்புள்ள ராகிரூர். வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலருக்கு, ஒன்றிய வேளாண்மை அலுவலர் என்று புதிய பதவிப்பெயர் அளிக்கப் பட்டுள்ளது. வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வேலைகளும் பொறுப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளன. இவர்களைத் திறமையாக மேற்பார்வையிடவும், அலுவலர்களின் தலைவர் என்ற முறையில், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணைபரின் கரங்களைப் பலப் படுத்தவும் ஆவன செய்யப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) வெளியிலிருந்து 150 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை ஊர்ப்பணியாளர்களாக நியமிக்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. இவர்கள் “பயிற்சிபெற்றுக் காத்திருப்பவர்கள்”களாக வைக்கப்படு வார்கள். இவர்களுக்கு ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படும். ஓராண்டு பட்டப்பயிற்சிக்கு நிலையான ஊர் நல உதவியாளர்கள் அனுப்பப்படும்போது எழும் காலியிடங் களில், இவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நியமிக்கப்படுவார்கள். நிலையான ஊர் நல உதவியாளர்கள் வேறு பணிகளுக்கென அனுப்பப்படும் போது, வட்டாரங்களின் பணிகள் தடையுறுவதைத் தவிர்க்கவே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது.

(ஆ) பயிற்சித் திட்டம்.

ஊர் வளர்ச்சி இயக்கம் ஒரு பயிற்சிப் பிரிவைப் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஊராட்சி நிறுவனங்களுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகள், பல்வேறு வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் ஆகியோர் இந்நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

கீழ்க்கண்ட பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன:—

1. சமுதாய வளர்ச்சி மாநிலம் நிறுவனம்.

2. தொழிற்கூடப் பிரிவு அமைந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

1972 மார்ச் 11]

சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பவானிசாகர்

இந்நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன :—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்கென பயிற்சி.—ஊராட்சி நிறுவனங்களின் பின்னணி, அவற்றின் செயல்முறை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அலுவலர்கள் ஆகியோரின் பங்கு பற்றி விளக்கும் முறையில் 10 நாட்களுக்கு இப்பயிற்சி நடைபெறும்.

(ஆ) பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள் வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய பயிற்சி.—இது ஊராட்சிக் கொள்கையைப்பற்றி அரசு அலுவலர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சியளித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் வளர்ச்சியைக் காணும் வழிவகைகளைக் கற்பிக்கும் 15 நாள் பயிற்சியாகும்.

(இ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய வேலைப் பயிற்சி.—தங்களுடைய பணிகளில் பயிற்சிபெற வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு இரண்டு திங்களுக்கு இப்பயிற்சி யளிக்கப்படுகிறது.

குறிப்பிட்ட பணிகளுக்குரிய பயிற்சிகள்.—தேசிய சேவைப் படை அலுவலர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பணிக்கெனப் பயிற்சி யளித்தல் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சியளித்தல் போன்றவைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் படுகின்றன.

ஊர் விரிவாக்க நிலையங்கள்.—இம்மாநிலத்தில் ஐந்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன :—

1. டி. கல்லுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்).
2. பவானிசாகர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).
3. பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).
4. வி. நகரம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).
5. கிருட்டிணகிரி (தர்மபுரி மாவட்டம்).

இந்நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன :—

முன்சேவைப் பயிற்சி.—ஊர்நல உதவியாளர்களாக நியமிக்கப் படுவதற்கு முன்னர், அப்பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்

[1973 மார்ச் 11]

களுக்கு, இந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் ஈராண்டு பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இவர்கட்கு விஞ்ஞான முறையில் வேளாண்மை செய்வதைக் கற்றுத்தருதற்கு உதவும் வகையில், ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்துடனும் ஒரு பண்ணையும் பால் பண்ணை அலகும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர்நல உதவியாளர்களுக்கு வேளாண்மையில் ஓராண்டுத் தீவிரப் பயிற்சி.—ஊர்நல உதவியாளர்களின் திறமையை சிறப்பாக வேளாண்மைத் துறையில், மேம்படுத்துதற்கென, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பட்டச் சான்றிதழ்ப் பயிற்சி ஓராண்டிற்குத் தரப்படுகிறது. அனுபவம் பெற்ற ஊர் நல உதவியாளர்கள் இப்பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதுவரை 751 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற் கூடங்கள்.—ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் அனைத்திலும், தற்போது தொழிற் கூடக் கிளைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற் கூடக் கிளையிலும் 10 பேர்களுக்குத் தச்சத் தொழிலிலும், 10 பேர்களுக்குக் கருமார்த் தொழிலிலும் ஓராண்டிற்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1970—71-ஆம் ஆண்டில், மூன்று தொழிற் கூடக் கிளைகள் “உற்பத்தி-பயிற்சி நிலையங்கள்”களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அன்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிறுவனங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

பட்டுக்கோட்டை, டி. கல்லுப்பட்டி, பவானிசாகர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களைச் சார்ந்த தொழிற்கூடங்களின் நிலைகள் 1970-71-இல் உயர்த்தப்பட்டன. அன்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிலையங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட பணிகளுக்குரிய கீழ்க்கண்ட பயிற்சித் திட்டங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.—(அ) மகளிர் நலத் துறையைச் சார்ந்த பால சேவிகைகளுக்கும், மகளிர் இணைப் பணியாளர்களுக்கும், ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 11]

(ஆ) சீரணித் தொண்டர்கள் இந்நிலையங்களில் 14 நாட்களுக்கு பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

(இ) இளைஞர் அணியினைச் சார்ந்த தொண்டர்களுக்கும், ஊர் விரிவாக்க பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள வட்டார அலுவலர்களும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள அலுவல் சார்பற்றவர்களும், தங்களுடைய கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் நன்கு நிறைவேற்ற இப்பயிற்சி திட்டங்கள் பெருந்துணை புரிந்துள்ளன.

(இ) கருத்துரைக் குழுக்கள்.

நிர்வாகம்.—பணிகள், உற்பத்தித் திட்ட வேலைகள், நலப் பணிகள் பற்றிய மாநில அளவிலான மூன்று கருத்துரைக் குழுக்கள் ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்கின்றன. திட்டங்களைச் செயற்படுத்தும்போது, அதன் செயல் வேகத்தைத் தடுக்கும் நடைமுறை பிரச்சனைகளுக்குக் கருத்துரைக் குழுக்கள் தந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வுகள் காணப்படுகின்றன.

(ஈ) பொருளாதார, உடலுழைப்புச் சாதனைகள்.

இக்கோரிக்கையில் மட்டும் 1970—71-க்கான செலவினம் ரூ. 689.83 இலட்சமாகும். 1971—72-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 1,028.32 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1972—73-க்காகக் கோரப்படும் தொகை ரூ.993.87 இலட்சமாகும்.

எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், உள்ளூர் “செஸ்” மேல்வரியை விதித்துள்ளன. இதிலிருந்து 1971—72-இல் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 401.00 இலட்சமாகும். உள்ளூர் “செஸ்” மேல்வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிப்பதனால், அதற்கான இணை மானியத்தை, ஒன்றியம், அரசிடமிருந்து பெறமுடியும். 1970—71-இல் “செஸ்” மேல்வரி இணை மானியமாக ரூ. 343.29 இலட்சத்தான அளவு அளித்துள்ளது. 1971—72-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 401.00 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீடு ரூ. 401.00 இலட்சமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கைவரி, காட்சி வரி மீது, மேல் வரி விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1971—72-க்கான வருவாய் ரூ. 111.56 இலட்சமேன மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாளன்று இருந்தவாறு, சில வேலைத் திட்டங்கள்பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் (கூடுதல் எண்ணிக்கை) வருமாறு :—

	1968	1969	1970	1971
இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்) ..	28,824	30,334	30,550	31,957
மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை) ..	2,506	2,817	3,447	4,420
கிணறுகள் (எண்ணிக்கை) ..	52,126	54,768	60,049	69,329
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை) ..	18,220	18,272	18,531	18,616
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்திலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை) ..	3,252	3,246	3,207	3,177
சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ள பள்ளிகள் ..	11,619	12,386	13,109	14,926

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் அரசு செலவழித்துள்ள தொகை பற்றிய விவரங்களை கீழ்க் புள்ளி விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

	திட்ட வேலையின் பெயர்.	1968-69 (செலவுக் கணக்கு).	1969-70 (செலவுக் கணக்கு).	1970-71 (செலவுக் கணக்கு).	1971-72 (செலவுக் கணக்கு).	1972-73 (செலவுக் கணக்கு).
வேளாண்மை ..		83.75	74.93	82.89	85.00	85.00
கால்நடை வளர்ச்சி ..		21.90	23.35	23.26	23.25	23.25
மீன் வளம் ..		3.66	2.53	3.55	4.93	4.66
இணைப்புச் சாலைகள் ..		67.63	93.82	1,09.03	1,10.00	1,10.00
குடிநீர் வழங்கல் ..		1,46.61	1,42.83	1,48.17	1,45.00	1,46.00
பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..		33.64	48.71	53.82	52.60	52.60
சமூகக் கல்வி ..		12.13	18.88	16.36	15.00	15.50
மகளிர், குழந்தைகள் நலம் ..		6.67	14.93	14.29	20.00	17.90
கிராமக் கலை, கைவினை, தொழில்கள் திட்ட வேலைகள் ..		11.40	16.00	16.03	15.00	15.00

ஊர்ப்புறப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தவதற்கு இந்த அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறதென்பதை மேற்காட்டியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு, சென்ற ஆண்டை விட அநேகமாக எல்லாத் தலைப்பின் கீழும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

4. பணிகள் குறித்து திட்ட வேலைகள்.

(அ) ஊர்ப் பணிகளுக்குரிய திட்ட வேலைகள்

ஊர்ப் பணிகள் மானியங்களில் கிடைக்கும் நிதிகளை குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டல் ஆகியவற்றில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிடுகின்றன. 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31-ஆம் நாளைய நிலவரப்படி, செய்துதரப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளின் விவரங்கள் வருமாறு :—

1. மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	4,420
2. கிணறுகள்	69,329
3. அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்)	31,957
4. பள்ளிக் கட்டடங்கள் (கட்டப்பட்டவை)	18,616

1972-73-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீட்டில், ஊர்ப்பணிகள் திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 308.60 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நடைமுறையிலுள்ள விதிகளின்படி ரொக்கமாக நன்கொடையளித்தல், பொருட்கள் அளித்தல் அல்லது உடலுழைப்பு நல்கல் போன்ற முறைகளில் பொது மக்கள் பங்கு பெறுவது, இத்திட்ட வேலையின் ஒரு முக்கிய கொள்கையாகும்.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குக்கென்றே மேற்கொள்ளப்படும் ஊர்ப்பணிகளுக்கு மக்கள் நன்கொடைத் தொகை செலுத்த வேண்டுவதில்லை. இது போன்ற நேர்வுகளில், குடிநீர் பணிகளுக்கென 15 சதவீதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சதவீதமும் அரிசன நலத்துறை மானியத்திலிருந்து நன்கொடையாக அளிக்கப்படுகிறது. 20 சதவீதத் தொகை, அரிசனங்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நன்மைக்கெனச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கென்றே ஒதுக்கப்படுகிறது.

[1973 மார்ச் 11]

(ஆ) சாலைகளைப் பேணுதல்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பேணுதற்கென, “உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்” என்றதொரு மானியம் ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இச்சாலைகள் மானியமானது ஆளொன்றிற்கு 18 காசுகள் என்ற வீதத்திலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பேணப்படும் சாலையானது சாதாரண மானதா, கடற்கரைப் பகுதிகளில், அல்லது கழிமுகப்பகுதிகளில் அமைந்தனவா அல்லது மலைப் பாதைகளா என்று வகைப் படுத்தப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மைலுக்கும் ரூ. 600, ரூ. 800 அல்லது ரூ. 1,500 என்ற வகையில் வழங்கப் படுகிறது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 119.32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புவடைய சாலைகளை அமைக்கப் பேரூராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, அரை மானியத் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. இதற்கொன, 1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 7.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம்மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் பேணுதற்காக சுமார் 24,000 ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறையாவது கவனம் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பேணுதல் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு யோசனைக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்கான ஒதுக்கப் பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து, ஒவ்வொன்றும் அவ்வாண்டுத் தேவையின்போட்டி. ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 67.62 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஈ) கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள்

தொழில் திட்ட வேலைகள்.

தமிழ் நாடு கதர், கிராமத் தொழில்கள் வாரியத்தின் தொழில் துட்ப உதவி ஆலோசனைகளை ஏற்று, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்டவேலைகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்

நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இதுவரை ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்பட்ட கிராமக் கலைகள், கைவினைப்பொருட்கள், தொழில் திட்டவேலைப் பிரிவுகள் அனைத்தும் தமிழ் நாடு கதர், கிராமத் தொழில்கள் பிரிவிற்கு மாற்றப்படவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இவை தொடர்பாகவுள்ள சொத்துக்கள், கடன்கள் மற்றும் இப்பிரிவுகளைச் செயற்படுத்துதற்குரிய விதி, வரம்புகள் ஆகியவை கதர் வாரியத்தால் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வேலைத் திட்டங்களின்
பெயர்.

நிலையம் உள்ள
இடம்.

(1)

(2)

1. தூற்பு நெசவிற்கான மூன்று
கதர் தொழிற்பேட்டைகள்.

திருப்பூர்.
பெருமாநல்லூர்.
சூலூர்.

2. கதர் தையல், பூப்பின்னல்
தொழில்.

திருப்பூர்.

3. கதர் தொழிற்பேட்டைகள் ..

இடையன்வலசு (ஒட்டன்
சத்திரம் வட்டாரம்
மதுரை மாவட்டம்.)

மேற்கண்ட பேட்டைகளோடு கூட, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழில் திட்ட வேலைகளிலுள்ள நிதிகளிலிருந்து, ஐந்து கிராமத் தொழில் பேட்டைகள், மூன்று கிராமத் தொழில் திட்ட வேலைப்பகுதிகளில் நிறுவுவதற்கும் அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த ஐந்து கிராமத் தொழில் பேட்டைகளில் இரண்டு பேட்டைகள் ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதிகளில் சிறு வணிகம் செய்பவர்களின் நன்மைக்கென நிறுவப்படவிருக்கிறது. விசைத் தறிகளுக்கான இரண்டு கிராமத் தொழிற்பேட்டைகள் ஓமலூர் திட்டப் பகுதியிலும், சலகண்ட புரத்தில் ஒன்றும், தாரமங்கலத்தில் ஒன்றுமாக நிறுவப்படும். பல்வேறுவகைப்பட்ட கிராமத் தொழில்களுக்கேற்ற கொட்டைகளை அமைப்பதற்குரிய கிராமத் தொழில் பேட்டை

[1972 மார்ச் 11]

யொன்றை நாங்குநேரிக் திட்டப் பகுதியிலுள்ள வள்ளியூரில் நிறுவுவதற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது, 1972-73-ஆம் ஆண்டில், எல்லா தொழிற்பேடடைகளும் செயலிற்கு வரும்.

கிராமக்கலைகள், கைவினைப்பொருட்கள் தொழில் திட்டத்தில், 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்குரிய நிதி நிலைத் திட்டத்தில் ரூ. 15.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சில கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருட்கள், தொழிற்பிரிவுகளின் செயல்திறனை, கீழ்க்கண்ட அட்டவணை ஒருமுகமாக விளக்கும்:

பிரிவுகளின் பெயர்.	மொத்தப் பிரிவுகள்.	ஆதாயத்தில் இயங்குபவை.	இழப்பில் இயங்குபவை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. தச்சு	.. 96	91	5
2. கருமார்	.. 25	23	2
3. தச்சு, கருமார்	.. 39	35	4
4. பழப் பாதுகாப்பு	.. 3	3	..
5. மணி வெண்கலப் பிரிவு	1	1	..
6. தையற் பிரிவு	1	1	..
7. திருகாணிப் பிரிவு	1	1	..
8. சாக்கட்டி பிரிவு	1	1	..
9. அழகான மரப் பொம்மைகள்.	1	1	..
10. பொது வசதிப் பட்டரை	4	4	..
11. சுண்ணாம்புப் பிரிவு	1	1	..
12. பித்தளைப் பொருட்கள் உற்பத்தி.	1	..	1
13. பிரம்பு உற்பத்தி நிலையம்	1	1	..
14. பிரம்பு, மூங்கில் பிரிவு	1	1	..
15. நெட்டிப் பொருட்கள் உற்பத்திப் பிரிவு.	1	1	..

[1973 மார்ச் 11]

5. உற்பத்தித் திட்டவேலைகள்

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

மாநிலம் முழுமைக்குமாக ஒரே மாதிரியான திட்டத்தின் அடிப்படையில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மின்வளத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கென ரூ. 2 இலட்சம் வேளாண்மை மானியமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இணையாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000-ஐ நன்கொடையாக அளித்தன. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சிப் பெருக்கத் திட்டங்கள் அப்போது “இன்றியமையாத் திட்டங்கள்”, “விருப்பத் திட்டங்கள்”. குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய “சிறப்புத் திட்டங்கள்” என்று தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. நான்காம் திட்டம் இன்னும் முழுமையாக உருப்பெறாததால், ஒவ்வொன்றிற்கும் நிதி நிலைத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகையைக் கொண்டு இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. முன்பெல்லாம், இம்மானியத்தில் “சிறப்புத் திட்டங்களுக்கென” ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பயன்படுத்தச் சில குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்டத் திட்டங்களுக்குத்தான் இத்தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கூறுவது, உள்ளூர் நிலைமைக்கு உகந்ததாய் இல்லையென்று அனுபவ வாயிலாகத் தெரிந்துள்ளது. மேற்கண்ட கூறுபாடுகளைக் கருத்திற்கொண்டு, வேளாண்மை இயக்குநர், கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர், மற்றும் மின் வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்து இம் மானியத்தைச் செலவழிப்பதற்குரிய வழிமுறைகளை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் உருவாக்கியுள்ளார். சில கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடனும், கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடனும் கலந்தாலோசித்து, “இதா திட்டங்கள்” என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைக்குரிய கோரிக்கைகளைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே தந்து

[1972 மார்ச் 11]

விடுவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படும்:—

வேளாண்மை.

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகளைக் கட்டுதல்,

2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை உண்டாக்கிப் பேணுதல்.

3. கீழ்க்காண்பவை போன்ற இதர வேளாண்மை வேலைத் திட்டங்கள்:

(அ) தனியார்களுக்குக் கருவிகள் வழங்கல்.

(ஆ) வேளாண்மை வளர்ச்சி விரிவாக்கப் பாத்திகள்.

(இ) விசைத் தெளிப்பான்கள் உட்பட்ட கருவிகளை ஊராட்சிகளுக்கு வழங்குதல்.

(ஈ) கண்காட்சிகள் நடத்தல், சிறு வெளியீடுகளை அச்சடித்தல்.

(உ) நாற்றுக்கள் நாற்றங்காலை ஏற்படுத்தி நாற்றுக்களை வழங்கல் அல்லது அப்பகுதிக்கென குறிப்பாயுள்ள சிறப்பு வேலைத் திட்டங்கள்.

(ஊ) நெற்களங்கள் கட்டுதல்.

கால்நடை வளர்ச்சி

1. கால்நடை மருந்தகங்களைக் கட்டல்.

2. கால்நடை அறுவை உதவி மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டல்.

3. கீழ்க்காண்பவை போன்ற இதர கால்நடை வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள்:—

(அ) பேரூராட்சிகளில் தீவன வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள்.

(ஆ) தனியார் கோழி வளர்ப்பிற்கு உதவித் தொகை.

(இ) உதவித் தொகையில் செம்மறியாடுகள் வழங்கல்.

1972 மார்ச் 11]

(ஆ) மீன் வளம்

இத் திட்டத்தின் தன்மை காரணமாக மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவென்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். 1969-70-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், கீழ்க்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் இவ்வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன :—

1. மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும் செயற்படுத்தலும்;
2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்;
3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலத் திட்ட வேலைகள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில், ஒன்றியங்கள் அதனதன் நிதி வசதிக்கேற்றவாறு ஒரு நியாமான நிதியை ஒதுக்கி, தொடக்கப் பள்ளிகளை திறந்து, பேணி, தொடக்கக் கல்வியின் வளர்ச்சியின் நாட்டம் செலுத்துவதும், தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதும். 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 (e) பிரிவின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் கடமையாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை முழுமையாக நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்ததாகும். ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் 27,890 பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 21,900 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படுகின்றன. எஞ்சியவை உதவிபெறும் பள்ளிகளாக உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1,23,100 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி 43,62,200 மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர்.

[1972 மார்ச் 11]

ஆண்டுக்காண்டு தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருவதைக் கீழ்க்கண்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து அறியலாம் :—

1970-71	ரூ. 27.43 கோடி
1971-72	ரூ. 32.53 கோடி
1972-73	ரூ. 37.70 கோடி

1972-73-ஆம் ஆண்டில், தொடக்கக் கல்விக்குரிய 85 சதவீதமான ரூ. 32 கோடியை அரசு மானியங்கள் வாயிலாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 5.70 கோடியை சுமார் 15 சதவீதம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் தொடக்கக் கல்விக்கென உள்நூரிலேயே திரட்டப்பெறும் நிதிகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உயர்ந்து வந்துள்ளன :—

1970-71	ரூ. 392 இலட்சம்
1971-72	ரூ. 414 இலட்சம்
1972-73	ரூ. 570 இலட்சம்

பள்ளிக் கட்டடங்கள்.—21,900 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் 14,930 பள்ளிகள் சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே இயங்குகின்றன. சுமார் 900-இலிருந்து 1,000 பள்ளிக் கட்டடங்கள் வரை ஆண்டு தோறும் கட்டப்படுகின்றனவென்று கடந்த கால சாதனைகளிலிருந்து தெரிந்துள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பேணப்படும் பள்ளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்களை அரசு உயர்த்தியுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 4,000-லிருந்து ரூ. 8,000-க்கும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு ரூ. 7,000 முதல் ரூ. 13,000 வரையிலும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 4,000-உம் உயர்தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்களுக்கு ரூ. 6,000-உம் குறைந்த அளவில் நன்கொடையாக திரட்டப்பட வேண்டும்.

1972 மார்ச் 11]

இம்மாநிலத்திலுள்ள தொடக்கப்பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு, பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென ஒரு விரிவான திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சொந்தக் கட்டடங்கள் இல்லாத ஊராட்சி ஒன்றியப்பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை அணுகும் ஒரு கோரிக்கை உள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, மூன்றாண்டு காலத்தில் ரூ. 13.85 கோடி செலவில், 7,377 தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள், 1,112 உயர் தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்நோக்கிய சட்டப் பூர்வமான தடங்கல்களைத் தகர்க்க, இது மேலும் ஆய்வு செய்யப், படுகிறது.

தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு சிறப்பு நல நிதியிலிருந்து ஊராட்சிப் பகுதியில் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்ட ரூ. 35 இலட்சம் காலாவதியாகாத ஒதுக்கீட்டிற்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்கென, இத் தொகை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநரிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நிதியிலிருந்து தொடக்கப்பள்ளி, உயர்தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை புதிய பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதற்கெனவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்றும், இயன்றால் 1971-72 நிதியாண்டிற்குள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு பள்ளிக் கட்டடமாவது மேற்கொள்ளப்பட்டு கட்டி முடிக்கப்படவேண்டும். மாநில பரிசுச் சீட்டுத் திட்டத்திலிருந்து கிடைத்த உதவியினால், சிறப்பு நல நிதியைக் கொண்டு இப்பள்ளிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டது என்ற சொற்கள் கொண்ட ஒரு கல், அக்கட்டிடத்தின் ஒரு முக்கிய இடத்தில் பொருத்தப்பட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியைக் குடியிருப்புகள்.—ஊர்ப் பகுதியில் பணியாற்றும் ஆசிரியைகளுக்குத் தகுந்த போதுமான இருப்பிட வசதி அளிக்க வேண்டுமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. இதற்கென 1972-73-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 1,568 கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக் குழு.—கல்விக்குரிய ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக் குழு விரிவாக ஆய்ந்தது. பல்வேறு மானியங்களை ஒன்று திரட்டி, ஊராட்சி ஒன்றியப்பள்ளி

[1972 மார்ச் 11]

ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அளிப்பதும், நில வருவாய் வருலை ஆசிரியர்கள் சம்பளத்துடன் இணைப்பதும், விரும்பத்தக்க பயனைத்தரவில்லையென்று ஊராட்சிக் கல்வி நிதிநிலை விசாரணைக்குழு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியமளிப்பதில் பின்பற்றப்படும் தற்போதைய முறைகளை மாற்றியமைக்கும் வகையில் இக்குழு பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது. பரிந்துரைகள் மீது முடிவெடுப்பது ஒருபுறமிருக்க. ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களுக்கும், உதவிபெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், அரசினரால் 1972 சனவரித் தொடக்கம், ஒவ்வொரு திங்களும் முதல் நாளன்றே ஊதியம் அளிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று அரசு முதற்கட்டமாக ஆணையிட்டுள்ளது. பரிந்துரைகள்மீது அரசு ஒரு முடிவெடுக்குமென்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மதிய உணவுத் திட்டம்.—பள்ளிகளில் மதிய உணவு வழங்குவதில் ஏனைய மாநிலங்களைவிட தமிழ்நாடு முன்னணியிலுள்ளது. ஊராட்சிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனால் அவற்றின் துணை கொண்டு இம்மதிய உணவுத் திட்டத்தை, சீராகச் செயற்படுத்த முடிகிறது. இத்திட்டத்தினைக் கொண்டு உணவளிக்கப்படும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது. இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் இத்திட்டம் செயலிலுள்ளது. அரசினப் நலப் பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்கள் உட்பட மொத்தமாகப் பயன்பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை சமார் 13 இலட்சமாகும். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் ஒரு மதிய உணவுக்குழு செயற்படுகிறது. தொடர்புள்ள ஊராட்சித் தலைவர் இக்குழுவின் தலைவராகவும், தலைமையாசிரியர் செயலராகவும் பணியாற்றுகின்றனர். 1972-73-ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 205.48 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள சேக்காடு என்னும் ஊரில் “கேர்” நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 1967-68-இல் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற மையச் சமையற் கூடத் திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமைந்துள்ளது. சேக்காட்டில் அமைந்துள்ள மையச் சமையற் கூடத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்கியதைக்கண்ட “கேர்” நிறுவனம் மேலும் 30 நிலையங்களை 1969-இல் திறக்க முன் வந்துள்ளது. அரசு இவ்வுதனியை

1972 மார்ச் 11]

எற்றுக்கொண்டு, 1969-70-இல் 30 நிலையங்களைத் திறக்க ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் மேலும் 30 நிலையங்களை, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் துவங்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. “கேர்” நிறுவனத்தின் உதவியுடன் இன்னும் 30 மையச் சமையற் கூடங்களைத் திறக்க அரசு தற்போது ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மதிய உணவுத் திட்ட வேலைகளுக்குரிய பொருட்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கென 10 மண்டலக் கிடங்குகளை அமைக்கும் பணி மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் 6 கிடங்குகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சியவை மேற்கொள்ளப்பட்டு விரைவில் நிறைவேற்றப்படும்.

(ஆ) நலப்பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேல் நிலையாக நிறுவப்பட்ட பல நோக்கப்பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்குத் தடுப்பு சிகிச்சையளிப்பதிலும், நோய்ச் சிகிச்சையளிப்பதிலும் அக்கறை கொண்டு மக்களின் உடல்நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந்நிலையங்களின் பணியாகும். ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஓர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் வீதம் திறக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மூன்றாம் ஜந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 188 நிலையங்கள் செயற்பட்டன. 1966-69-இல் 129 நிலையங்கள் கூடுதலாகத் திறக்கப்பட்டன.

ஒப்பளிக்கப்பட்ட 381 நிலையங்களில், 379 ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இன்றளவில் இயங்கி வருகின்றன.

தாய் சேய் நல நிலையங்கள்.—தாய் சேய் நலப் பணிகளைத் தங்கள் பகுதிகளில் வளர்ப்பது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியம் சமாளிக்கும் வகையில், மொத்தச் செலவில் 2-3 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,819 ஆகும்.

[1972 மார்ச் 11]

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.—மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் செலவினங்களுக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியக்குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் மொத்தச் செலவில் 50 சதவிகிதம் அது ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5,400-க்கு மேற்படாமல் நிதியுதவியைப் பெற ஊராட்சி ஒன்றியம் தகுதி பெற்றதாகிறது.

குடும்ப நலத்திட்டம்.—குடும்ப நலத்திட்ட வேலைகளை வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தப்பட்ட குடும்பநல வேலைத் திட்டத்தின்கீழ், இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொணரப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டாரங்கள் அனைத்திலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால், ஒவ்வோர் ஆண்டும், குடும்ப நலத்திட்டப் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்படுகின்றன. 1974-ம் ஆண்டில், பிறப்புத் தொகை ஆயிரம் பேர்களுக்கு 49 என்பதை 25 எனக் குறைப்பதே அரசின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள-மக்கள் தொகை பிறப்பு விகிதம், ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டே, பல்வேறு நலத்திட்ட முறைகளிலும், திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. குடும்ப நலத்திட்டத் தின்கீழ், ஊராட்சிகளால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வோர் அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 10-ஐ கூட்டு மானியமாகப் பெற ஊராட்சிகள் தகுதியுடையவை. அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளச் செல்பவரின் போக்கு வரத்துச் செலவுக்கும், ஒன்றியப் பகுதிகளில், குடும்ப நலத்திட்டத்தை விளம்பரப்படுத்துவதில் ஏற்படும் செலவிற்கு மாகவே இத்தொகை அளிக்கப்படுகிறது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

1969-70-ம் ஆண்டு முதல் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டங்கள் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின் வருமாறு:—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
2. வானொலிப் பெட்டிகள்.
3. தகவல் நிலையங்கள்.
4. பள்ளி வேலைகள்.

1972 மார்ச் 11]

5. வினேச்சல் போட்டி பொருட்காட்சி, விழா கூட்டங்கள்.

6. தேசிய நாட்களைக் கொண்டாடுதல்.

7. பலவகை.

1972-73-ஆம் ஆண்டுக்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் வருமாறு:—

1. சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.

2. கிராம நூலகங்கள்.

3. வினையாட்டுப் பந்தயங்கள்.

4. தகவல் நிலையங்கள்.

தற்போது 12,900 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர், நடைமுறைத் தகவல்களின்மீது விருப்பப் படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உள்ளூரில் உள்ள ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள், இதன் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வாடுவெலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல் திறமிக்க திட்டமொன்று, தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. ஊராட்சித் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு விட்டதனால், இத்திட்ட வேலைகள் தற்போது சிற்றூர்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்படுகின்றன. இதுவரை 33,315 வாடுவெலிப் பெட்டிகள் ஊர்ப் புறங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் ஆக்கப் பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயற்படுகின்றன. இதுவரை 6,000 கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள சிறந்த வாடுவெலி மன்றங்களுக்கு 'டிரான்சிஸ்டர்' வாடுவெலிப் பெட்டிகள்

[1972 மார்ச் 11]

சுழற் கேடயங்கள் ஆகியவை ஆண்டுதோறும் பரிசுகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த கிராம வாடுவோர் மன்றத்துக்கும் சுழற் கேடயம் பரிசாக அளிக்கப்படுகிறது. தவிர கிராம வாடுவோர் மன்ற நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கும் 'வாடுவோர் கதர்' என்னும் சிற்றேடுவோர் திங்கள்தோறும், நன்கு செயல் படும் வாடுவோர் மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றிய தகவல் நிலையங்களுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. ஊர்ப்புறத் திட்டங்கள், வேளாண்மை திட்டப் பணிகள் போன்றவை தொடர்பான திரைப் படங்களைத் திரையிடும் போதுப்டிக்ை 54 திரைப்படப் பிரிவுகள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. சமுதாய வளர்ச்சி, வேளாண்மை, சமூக நலம் பற்றிய சிறிய திரைப்படங்கள், இத்திரைப்படப் பிரிவுகள் மூலமாகத் திரையிடத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ம் ஆண்டில் இவ்வோர்களின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய, சிறிய திரைப் படமொன்றைத் தயாரிக்க ரூ. 50,000 ஒதுக்கீடு செய்யப் பட்டுள்ளது.

அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் நிலையான வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய அறிவையும் செய்தியையும் உட்புற கிராமங்களிடையே வாழும் மக்களிடையே பரப்பி, அவர்களையும் நாட்டை உருவாக்கும் இப்பணியில் பங்கு பெறத் தூண்ட, மேற்கண்ட நடவடிக்கைகள் பெரிதும் துணை புரிந்துள்ளன.

(ஈ) மகளிர் குழந்தைகள் நலம்.

1962-63-ம் ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே, ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம், ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு, குறைந்த எண்ணிக்கையாக 30 மன்றங்களாக, ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் மகளிர் மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மனப்போக்கு மாறுதற் குரிய முக்கிய அங்கமாக இம்மன்றங்கள் செயற்படுகின்றன. இம் மன்றங்களில், குடும்ப வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தக் கருத் தடைச் சாதனங்களைக் கையாள வேண்டுமென்றும், சிரமமான காலங்களில் உதவுவதற்கெனச் சேமிக்க வேண்டுமென்றும், மூட நம்பிக்கைகள், சாதி உணர்வுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், மகளிர் அறிவுறுத்தப்பட்டு, பின்பற்ற வேண்டப்படுகின்றனர். முன்னேற்றமான வாழ்க்கை முறையைக் கற்று, பின்பற்றப் பழகும் 2-3 இலட்சம் கிராம மகளிர் பங்கு பெறும், 13,124 மகளிர்

1972 மார்ச் 11]

மன்றங்கள் உள்ளன. இந்த 13,124 மகளிர் மன்றங்களில் 10,032 மன்றங்களுக்கு 50 சதவிகிதம் அரசு நன்கொடை மூலம் தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மகளிர் மன்றங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ளன. வட்டாரத்திற்கு ஒன்று வீதம் 359 மகளிர் கேட்பு மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. இம் மன்றங்கட்கு, மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணுதற்கென ரூ. 4,000 அளிக்கப்படுகிறது.

7. சிறப்புத் திட்ட வேலைகள்.

(அ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்.

1961-62 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, இம்மாநிலத்தில், கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்பட்டு வருகிறது. சமுதாய சொத்துக்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், வேளாண்மை வேலை இல்லாக் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும், கிராமப் பகுதிகளில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை விருத்தி செய்தல், சிறிய சாலைகளை அமைத்தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பயன்படுத்தல், சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டித், விறகுகளுக்காகப் பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சிறிய கழிவுநீர்ப் பாதைகளை அமைத்தல், செம்மைப்படுத்தல் போன்றவை, கிராம ஆள்வலத்திட்ட வேலைகளில் அடங்குவனவாகும். இம்மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களில், 72 வட்டாரங்களில் இத்திட்டம் செயற்படுகிறது. சுமார் ரூ. 4 இலட்சம் வரை முதலீடு செய்து, சுமார் 4 முதல் 5 ஆண்டுகளாக இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றிய வட்டாரங்களை, இத்திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவ்விடங்களில், பின்தங்கிய வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்பது தற்போதைய கொள்கையாகும். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் 42 பழைய வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, 42 புதிய வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. 1970-71 இல்

[1972 மார்ச் 11]

மேலும் 24 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் 24 புதிய வட்டாரங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. 1972-73 இல் 5 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, 5 வட்டாரங்கள் இணைக்கப்பெறும்.

இத்திட்டத்தின் நிதி, திட்ட சாதனைகளைப் பற்றிய விவரங்கள் பின்வருமாறு:—

	செய்யப்பட்ட செலவு. (ரூ. இலட்சத்தில்.)	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலைவாய்ப்பு. (வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்.)
1966-67	52.43	17.26
1967-68	40.70	15.72
1968-69	50.89	18.49
1969-70	40.65	14.94
1970-71	50.00	17.66

1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில், இத்திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

‘யூனிசெஃப்’ நிறுவனம், மாநில அரசு ஆகியோரின் உதவி உடன், 1962-63 ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதல் முறையாகச் சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ, உள்ளூரிலேயே சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஊர் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே இத்திட்டத்தின் பரந்த நோக்கமாகும். இம்மாநிலத்திலுள்ள 7 ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 7 வட்டாரங்களே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதன் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ் வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சுய தேவைகளை, அவசியம் எழும்போதெல்லாம் வேளாண்மை மானியத்தைப் பயன்படுத்தி நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில் இத்திட்டம், 1968 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல், இவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1966-67 இல் இரண்டாவது கட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற இரண்டு வட்டாரங்கள், 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச்

1972 மார்ச் 11]

திங்கள் 31 ஆம் நாளில், ஐந்தாண்டுகளுக்குரிய செயல்களை முடித்துள்ளன. இத் திட்ட வேலைகள் வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென ஊராட்சிகளிடமே ஒப்படைக்கப்படும். 1971 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளோடு, சாத்தூர் அகஸ்தீஸ்வரம், பெரிய நாயக்கன் பாளையம் ஆகிய வட்டாரங்கள் திட்ட வேலைகளை முடித்துள்ள போதிலும், 'யூனிசெஃப்', மாநில அரசு ஆகியவற்றின் நிதியுதவியுடன் மேலும் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் விரிவாக்கப்பட்ட இந்த காலவரையில் இந்த வட்டாரங்கள், மத்திய அரசிலிருந்து எந்த உதவியும் பெறத்தகுதியுடையவையல்ல. கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களில், அவற்றிற்கு எதிரே குறித்துள்ள ஆண்டுகள் தொடக்கத்திலிருந்து, இத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

வட்டாரம்.

தொடக்கப்பட்ட ஆண்டு.

1. எருமைப்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	1969—70
2. திருவாங்குளம் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்)	
3. கொடைக்கானல் (மதுரை மாவட்டம்)	
4. மோகனூர் (சேலம் மாவட்டம்)	
5. ஆலங்காயம் (உட ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	
6. அறந்தாங்கி (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)	1970—71
7. போச்சூர் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)	
8. அனூர் (தர்மபுரி மாவட்டம்)	
9. குறிஞ்சிப்பாடி (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	1971—72
10. மானூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)	
11. கீரப்பாளையம் (தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்)	
12. கழுதி (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)	
13. மணச்சநல்லூர் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்)	
14. காலையாம்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	
15. வில்லிவாக்கம் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)	
16. திருப்போளூர் (செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)	

சத்துணவுத் திட்டத்தை 1972-73 இல் விரிவாக்க 6 வட்டாரங்களை இந்திய அரசு தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கியுள்ளது. 1966-67 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நான்காம் திட்டச் சத்துணவுத் திட்ட வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆண்டுக்கு ரூ. 34,000 வீதம் ஐந்தாண்டுகளுக்கு மைய அரசின் சிறப்பு உதவியைப் பெறும். இத்தோடு மாநில அரசின் நன்கொடையாக ரூ. 51,000 "யூனிசெஃப்" உதவி ஆகியவையும் சேரும்.

1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கு சத்துணவுத் திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 18.00 இலட்சமாகும்.

[1972 மார்ச் 11]

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

1962-63 ஆம் ஆண்டில், ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குனேரி ஆகிய இடங்களில், இந்திய அரசினரால் கிராமத் தொழில்கள் திட்டம் நிறுவப்பட்டன. கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளில் தகுதியான நடைமுறைகளை அறிந்து கொள்ளுதற்கென முன்னேடியாக இத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கும், உழவர்களுக்கும் தொழில் செய்வதற்கான வசதிகளை அளிப்பதற்காகப் பொது வசதிப்பணி நிலையங்கள் நடத்துதல், உள்ளூர் மக்களின் தேவையையொட்டிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக, அரசுத் துறையினால் கண்காணிக்கப்படும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை அமைத்தல் ஆகியவை இவற்றின் தொடக்க காலப் பணிகளாம். எதற்காக இவை தோற்றுவிக்கப்பட்டனவோ, அப் பணிகளை இவை செய்து முடித்துவிட்டதனால் அரசு கண்காணிப்பில் உள்ள 16 பொது வசதிப் பணி நிலையங்களை வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு அளிப்பதற்கென அரசு முடிவு செய்தது. இதுவரை 5 பொது வசதிப் பணி நிலையங்கள் வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவசதி பொறியியல் பட்டறையில் அளிக்கப்பட்டு வரும் பயிற்சிப் பிரிவு தவிர, மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பயிற்சிப் பிரிவுகளும் மூடப்பட்டுவிட்டன. கிராமத் தொழில்கள் திட்ட 'ஏஜென்சி'களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திலுள்ள கிராமக்கலை, கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஸ்ரீபெரும்புதூர் திட்டப் பகுதியில் இரண்டும், ஓமலூர் பகுதியில் இரண்டும், நான்குனேரியில் ஒன்றுமாக, ஐந்து கிராமத் தொழில்பேட்டைகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. தனியார்கள் தொழில்களைத் தொடங்குவதற்குப் போதிய வசதிகளை அளிப்பதற்கே இவை நிறுவப்படுகின்றன. திட்டப் பகுதியிலுள்ள தனிப்பட்ட தொழில் அதிபர்களுக்கு 1969 ஆம் ஆண்டு இறுதியிலிருந்து ரூ. 5,000 வரை ஒவ்வொரு பிரிவும் கடன் வசதி பெற ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா வழிவகை செய்துள்ளது. இப்போது செயல்படும் மூன்று திட்டங்களையும் மாவட்ட முழுவதற்கும்

1972 மார்ச் 11]

விரிவாக்கி, 1—4—1974 முதல் தொடங்கும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் இரண்டு கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்க இருப்பதாக, இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(அ) குழந்தைகள் நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

குழந்தைகள் நலனிலுள்ள எல்லா வகைகளையும் தழுவி, குழந்தைகள் அனைவருக்கும், சிறப்பாக 10 முதல் 16 வயது வரையிலான குழந்தைகள் (மகப்பேறுக்கு முந்தைய காலம் உட்பட) நன்மை பயக்கும் ஒரு செயல் விளக்கத் திட்டம், இம் மாநிலத்திலுள்ள பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. முழு உதவி அடிப்படையில், இத்திட்டத்தை இந்திய அரசு ஊக்குவித்துள்ளது. தானே முன்வந்து பணியாற்றும் கிராம நிறுவனங்களும், உள்ளாட்சிகளும் நல்கும் மனமுவந்த ஒத்துழைப்பு, அயராத தொண்டுள்ளத்தின் கூட்டுறவுடன், குறைந்த செலவில் குழந்தைகளுக்கு நிறைந்த பயன் அளிக்க முடியும் என்பதே இத் திட்டத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். இத் திட்டத்தில் 50 குழந்தைகள் காப்பகங்கள், 20 குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள் இருக்கின்றன. குழந்தைகள் வளர்ச்சியில் பயிற்சி பெற்ற ஒரு பாலசேவிகாவும், ஒரு ஆயாவும் குழந்தைகள் காப்பகம் ஒவ்வொன்றையும் நிர்வகிக்கிறார்கள். குழந்தைகள் காப்பகங்களின் சராசரி எண்ணிக்கை 40, குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள் 10. இத் திட்டத்திற்கு 1968 இல் ஏற்பட்ட செலவுகள் அனைத்தும் மாநில அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன. 1972-73 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.00 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லி மலையில் ஒன்றும், ஏர்காட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள், இந்த அரசினரால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவே நடத்தப்படுவனவாகும். 'போக்குவரத்து', 'குடிநீர் வழங்கல்' ஆகிய ஈரம்சங்களையொட்டி இப் பகுதியின் தேவைகள் விரிவான முறையில் மதிப்பிடப் பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகச் செய்யப்படும்

[1972 மார்ச் 11]

பணிகளுக்கு நன்கொடைகள் எதுவும் திரட்டப்படுவதில்லை. எல்லா பணிகளும் உள்ளூர் நிலைமைக் கெற்ற வகையில் நிக்ருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1972-73-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 15.91 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) இளைஞர் மன்றங்கள்.

இளைஞர் மன்றங்களுக்குச் செயலாக்கப் பரிசுகள் அளிக்கும் இந்திய அரசின் திட்டமானது, 1970-71-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது. கிராம இளைஞர்கள், தனித்தனியாகவும் ஒரு தொகுதியாகவும் செயல்படுவதை ஊக்குவிப்பது சமுதாய வளர்ச்சித்திட்டத்தின் முக்கிய அங்கமாக எப்போதும் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள இளைஞர்களின் நடவடிக்கைகள், இளைஞர் மன்றங்களைச் சார்ந்தே நடைபெறுகின்றன. இதில், பொருளாதாரத் திட்டங்கள், சமூக, கலாச்சாரப் பணிகள், உடல் வளர்ச்சிப் பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை அடங்கும். இளைஞர் மன்றங்கள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் முனைப்பாக ஈடுபடுவதற்கு இத்திட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது. நற்பணி புரிந்த மன்றங்களுக்கு செயலாக்கப் பரிசுகள் அளிக்கப்படுகின்றன. மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படும் ரொக்கப் பரிசுகள், பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேலும் வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும். இளைஞர் மன்றங்கள், இன்ன நிலையங்களென வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதையொட்டி மூன்று தரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கீழ்க்கண்டவாறு செயலாக்கப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

அ. தரம். A இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 1,000.

ஆ. தரம். B இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 600.

இ. தரம். C (இளைஞர் மன்றங்கள்—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 400. வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவில் ஆய்வுக் குழுக்கள் மூலம், இளைஞர் மன்றங்களின் முந்தைய ஆண்டுத் திட்டங்கள் குறித்து நடத்திய ஆய்வின் அடிப்படையில், பரிசளிக்கத் தகுந்த மன்றங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில்

1972 மார்ச் 11]

A தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்கள், B தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்கள், C தரத்திலுள்ள 15 இளைஞர் மன்றங்களுக்கு ரூ. 30,000 வரைப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன.

1971-72-ஆம் ஆண்டில், ஆய்வுக் குழுவால் தெரிந்தெடுக்கப்படும் இளைஞர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்குவதற்காக, இந்திய அரசு ரூ. 75,000 ஒதுக்கியுள்ளது. 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு, இதே அளவுத் தொகை பரிசாக வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

8. 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு உணவளித்தலும்—குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கட்டுதலும்.

மாநிலத்திலுள்ள 47 வட்டாரங்களில் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளன. காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகள் (3-5 வயதுள்ள) கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய் மார்கள் கொண்ட 120 பேர்களுக்கு நாள்தோறும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் நாளொன்றுக்கு 1,12,000 பேர்கள் பலன் பெறுகின்றனர். 'கேர்' நிறுவன ஒத்துழைப்புடன் இத்திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. புரதமும் இதரச் சத்துக்களும் அடங்கியுள்ள உணவுகள் போதிய அளவு குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்காததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு உடல்நலக் குறைவுடன், நரம்புத் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கெனவே, ஆண்டில் 300 நாட்களுக்குக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உணவளிக்கப்படுகிறது.

ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகங்களில், இதுவரை 928 நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையங்களில் கிட்டத்தட்ட 85,570 பேர்கள் உணவு பெற்று பயனடைகின்றனர். மீதமுள்ள 72 நிலையங்கள் விரைவில் தொடங்கப் பெற்று, குறியீட்டு எல்லையான 1,20,000 பேர்கள் பயனடைவர்.

ஆயிரம் குழந்தைகள் காப்பகக் கட்டடங்களில், செங்கற்பட்டு தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 115 கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கென, ஆரம்பக் கட்டமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11]

கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான இரண்டாவது கட்டமாக மகளிர் நல இயக்குநரால் 225 மனைகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, “கேர்” நிறுவனத்தாரின் ஒப்புதலுக்கேன அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

இந்நிலையங்களை நிர்வகிக்க, வட்டாரங்களிலுள்ள கிராம சேவிகைகளுக்குப் போதிய பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘கேர்’ நிறுவனம் அளிக்கும் உணவுப் பொட்களைக் கொண்டு பல்வகை உணவுகளைத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் சமைக்கும் போதும், பறிமாறும்போதும் துப்புரவைக் கடைப்பிடித்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான சிறப்புப் பயிற்சிகள், டி. கல்லுப் பட்டியிலும், பவானி சாகரிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்திலும் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சிபெற்ற கிராம சேவிகைகள், பாலசேவிகைகளுக்கும், ஆயாக்களுக்கும், 4 நாட்களுக்கு மறுபயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அனுமதிக்கப்பட்ட வடிவில் ஒவ்வொரு காப்பகமும் ரூ. 7,000 செலவில் கட்டப் படுகிறது. ‘கேர்’ நிறுவனம் ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் உதவிப் பணமாக ரூ. 6,500 தருகிறது. மிகுதியுள்ள கொடை மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்படும்.

1972-73-ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 15.40 இலட்சமாகும்.

9. சீரணி.

சீரணியானது மக்களிடையே ஒரு புதிய சமுதாய எழுச்சியை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பெற்று, நான்கு ஆண்டுகளாகச் சமூகத் தொண்டாற்றி வருகிறது. சீரணி உறுப்பினர்கள், தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் சமூக நலனுக்கான வகையில் தொண்டாற்றுவோராவர். பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுதல், குளங்கள் தூர்வை எடுத்தல். பாதைகள் போடுதல் போன்ற பொது மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் வேலைகளில் சீரணியினர் செயல்படுகின்றனர். குடிசைப் பகுதிகளில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு, சத்தூட்டப் பெற்ற ரொட்டிகளை வழங்குவதில் சீரணியினர் பங்கேற்கின்றனர். இத்திட்டத்தால் சுமார் 40,000 குழந்தைகள் பயனடைந்துள்ளனர். சென்னை நகரில் உள்ள முக்கிய பேருந்து நிலைகளில், பயணிகளை வரிசைப்படுத்தி, ஒழுங்கேற்படுத்தும் பணிகளையும், இவர்கள் செய்து வருகின்றனர்.

[1972 மார்ச் 11]

தமிழகம் முழுவதிலும் தற்பொது 44,524 சீரணித் தொண்டர்கள் உள்ளனர். கிராமங்களின் இன்றியமையாத தேவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஓராண்டுத் திட்டமொன்று தீட்டப்பெற்று சீரணியினரின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கென, சீரணியினரின் செயல் திட்டத்திற்கென, ரூ. 10 இலட்சம் மாநிலம் முழுவதற்குமாக ஒதுக்கப்பட்டது. மக்களிடையே அறியாமையை விரட்டி, அறிவொளி பரப்பும் முதியோர் சமூகக் கல்வி நிலையங்களாகச் செயல்படும் 534 சீரணி அறிவகங்கள், சீரணித் திட்டத்தின் கீழ், மாநிலம் முழுவதிலும் இருக்கின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு சீரணி அறிவகங்களை நடத்துவதற்கென ரூ. 49,000 மும் மாவட்ட தலைமையிடத்தில் நடத்தும் சீரணித் தொண்டர்களின் பயிற்சிக்கென 1970-71-இல் ரூ. 2,79,000-மும் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன.

மையத் திட்டத்தின் கீழ், சீரணியினருக்கு, திருத்திய வேளாண்மை முறை, கால்தடை வளர்ச்சி, கிராமத் தலைமைப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளல் ஆகியவை குறித்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில், 12 நாட்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1967 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1 ஆம் நாள் முதல், 1971 ஆம் ஆண்டிடிசம்பர் 31-ஆம் நாள் முடிய உள்ள காலத்தில், இவ்வணியினர் எடுத்து முடித்துள்ள பணிகள் வருமாறு :—

1. கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள்	1,147
2. ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்	1,356
3. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்	942
4. தரிசு நிலங்களை விளைநிலங்களாக்கல்	500
ஏக்கர்கள்.	
5. வெள்ளை பூசப்பட்ட பள்ளிகள்	13,523
6. பூச்சி மருந்தடித்தல்	1,500
ஏக்கர்கள்.	
7. பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்ப் பலகைகள்	2,562
8. காய்கறித் தோட்டங்கள்	3,248

[1972 மார்ச் 11]

9. இதர பணிகள் (வீதிகளைச் சுத்தம் செய்தது, பள்ளிகளுக்கு மின்விளக்குகள் பொருத்தியது, பள்ளிச் சுவர்களில் திருக்குறள் எழுதியது). 11,032

10. நாளொன்றுக்கு ஒரு முறையாவது கோதுமை உணவைக் கொள்ளவேண்டுமென்று தூண்டியதன் விளைவாக அப்பழக்கத்தை பின்பற்றும் மக்கள். 7,02,146

11. நடைபெற்றுள்ள வேலைகளின் மதிப்பு ரூ. 1,14,97,606

12. அரசினர் செலவு ரூ. 44,25,822

10: கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்.

ஊர்ப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவதற்கென 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு சிறப்பு ஊர்ப்பணிகள் திட்ட வேலைகளை துவக்கியது. இணைப்புச் சாலைகளையமைத்தல், தாய் சேய் நல விடுதிகள், பள்ளிக் கட்டடங்கள், குடிநீர் விநியோகத்தை விரிவாக்கல் ஆகிய பணிகள் இச் சிறப்புத் திட்டத்தில் அடங்குவனவாம். இத் திட்ட வேலைகளுக்கென, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. அனைத்திந்திய அடிப்படையில் இந்திய அரசினால் உருவாக்கப்பட்ட கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்துடன் மேற்சொன்ன சிறப்பு திட்டம் இணைக்கப்பட்டு விட்டது.

மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்த அளவாக 1,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்க “கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்” ஒன்றினை மைய அரசு வகுத்துள்ளது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும், இரண்டறக் கலந்து பல்வகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாகக் கூடுதலான வேலை

1972 மார்ச் 11]

வாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில், இத் திட்டம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இத் திட்ட வேலைகளில் நிறைவேற்றப்படும் பணிகளாவன:—

(அ) பெருந் திட்ட அடிப்படையில் சாலைகள் அமைக்கும் பணிகள் உள்ளிட்ட உள்ளமைப்பு வேலைகள்.

(ஆ) தரிசுகளை விளை நிலங்களாக்கல், ஊராட்சி நிலங்களைத் திருத்துதல் போன்றவை.

(இ) கழிவு நீர்வசதி, கரைகள் அமைத்தல் போன்றவை.

(ஈ) நீரைப் பாதுகாத்து, நிலஅடிநீரைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவை.

(உ) பாசனத் தேக்கங்கள் அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்.

(ஊ) மண்வளப் பாதுகாப்பு அல்லது மனித உழைப்புத் தேவைப்படும் காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

இது நூற்றுக்கு நூறு மைய அரசு உதவித் திட்டமாகும். நான்காம் திட்டக்காலத்தில் எஞ்சி நிற்கும் ஆண்டுகளிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மற்றும் தர்மபுரி மாவட்டங்களைத் தவிர, ஏனைய மாவட்டங்களில், மாவட்டத்திற்கு 20 வட்டாரங்கள் வீதம் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் முறையே 9, 4, 16 வட்டாரங்களே உள்ளமையால், இத் திட்டம் இம் மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டாரங்கள் அனைத்திலுமே செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 மொத்த வட்டாரங்களில் 229 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் தற்போது செயற்பட்டு வருகிறது.

கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, ஏனைய மாவட்டங்கள் அனைத்திற்கும் வட்டாரம் ஒன்றிற்கு ரூ. 1.25 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர்க்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலுள்ள வட்டாரங்களைக் கருத்திற் கொள்ளாமல், ஏனைய மாவட்ட முழுமைக்கும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ரூ. 12.50 இலட்சம் வீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிதி ஒதுக்கீட்டில் உழைப்

[1972 மார்ச் 11]

பாளிகளுக்கென 80 சதவீதம், பொருட்களுக்கும் கருவிகளுக்குமென 17 சதவீதம் மற்றும் அலுவலர்களுக்கென 3 சதவீதம் பங்கிடப்பட்டுள்ளது.

“அந்தந்தப் பகுதியில் நிலவும் ஊதிய விகிதத்தைக் கருத்திற் கொண்டு, ஓர் உழைப்பாளிக்கு திங்களொன்றிற்கு 25 நாட்கள் வேலைக்கு ரூ. 100 வரை உயர் அளவாக ஊதியம் அளிக்கப் படுகிறது. எனவே, ஊதிய விகிதத்தைப் பெறுதற்கு, போதுமான அளவில் உழைப்பாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்திற்கென ஒப்பளிக்கப் பட்டத் தொகைகள், வேறு திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப் படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கென “உள்ளூர் வைப்பு நிதி கணக்கு—4” (அதாவது விரைவுத் திட்டக் கணக்கு) என்ற கணக்கொன்று தனியே தொடங்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி வசதியளிப்பதற்கென உள்ளூர் வைப்பு நிதி கணக்கு—4-இல் ரூ. 10,000-க்கு, ஒரு கூழல் நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வேண்டியபடி, இத் தொகையை ரூ. 50,000-க்கு உயர்த்தி, தற்போது ஆணைகள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

இந்திய அரசின்படி, இத்திட்டமானது நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சிய ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப் படும். மாவட்டத் திட்டங்களை இந்திய அரசு கோரியுள்ளது. எனவே கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்திற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களில் நிலையான, குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய திட்டங்களை வட்டார வாரியாக 1972-73, 1973-74-ஆம் ஆண்டுகளுக்கு விரிவாக உருவாக்கி அனுப்புமாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். 1-4-1972 முதற்கொண்டு இவற்றை நிறைவேற்ற, அவை இந்திய அரசிற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

1972-73 நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இத் திட்டத்திற்கென ரூ. 295 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

11. வருங்கால வாய்ப்பு நிலைகள்.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் காணப்படும் குறைகளைக் களைய, சட்டத்தையே மிகவும் விரிவான முறையில் பரிசீலனை செய்யும் பணிமேற்கொள்ளப்பட்டது. இறுதி வடிவம் பெற்ற சட்டவரைவு தயாரிக்கப்பட்டுக் காலப் போக்கில் சட்டப் பேரவை முன்னர் வைக்கப்படும்.

வருவாய்த்துறை நிர்வாகத்தை, திருத்தியமைக்கும் பிரச்சனையை நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தற்போது ஆய்வு செய்து வருவதால், வட்டாரங்களின் எல்லைகளைத் திருத்தியமைக்கும் பிரச்சனையும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்குழுவின் பரிந்துரைக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் கல்வித் தொடர்பான நிதியமைப்புக்களை ஆய்வு செய்ய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணை குழு, பல்வேறு பரிந்துரைகளைத் செய்துள்ளது. அவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களுக்கு நிதியுதவி அளிப்பதற்கென, ஒரு திருத்தப்பட்ட முறையானது உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்முறை முழு வடிவம்பெற்று, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடன், இரண்டாம் ஊதியக் குழுவினால் ஏற்பட்ட கூடுதல் செலவிற்கு ஒரு தீர்வு கிடைக்கும். இவை பற்றி முடிவெடுப்பது ஒருபுறமிருக்க, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு (முன்கடன் மானியம் வரையிலாக) திங்களின் முதல் நாளன்றே தவறாது ஊதியமளிக்க வகை செய்து அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

கிராமக் குடிநீர் விநியோகம்.—முதற்கட்டமாக ஊர்கள் அனைத்திலும் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை கொண்டுவரத்தென, கீழ்க்கண்ட பணிகளுக்கு நிதியுதவியளிக்கக் கோரி, இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தை, தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல் “வடிகால் வாரியம்” அணுகியுள்ளது—

(அ) குடிநீர் வழங்குதற்குரிய ஆதாரங்கள் இல்லா ஊர்கள், சிற்றூர்கள்.

[1972 மார்ச் 11]

(ஆ) நோய் பரவும் பகுதிகளில் உள்ள ஊர்கள், சிற்றூர், களுக்குக் குடிநீர் வழங்கல், முதல் இனத்திற்கு ரூ. 3.01 கோடியும், இரண்டாம் இனத்திற்கு ரூ. 5.03 கோடியும் செலவாகும்.

ஊர்ப்புறச் சாலைகள்.—கிராமச் சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இம் மாநிலத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய, விரைவுப் பெருந்திட்டமொன்றை வகுப்பது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லா காலநிலைகளிலும் பயன் படத்தக்க சாலைகளை அமைத்தல், மேற்பரப்பு சரிவர இல்லாத தற்போதைய சாலைகளை மேம்படுத்தித் தரம் உயர்த்தல், தற்போது ஊராட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள சாலைக்கல் பாவிய சாலைகளில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்குதல் ஆகியவை இப்பெருந்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். சாலைக்கல் பரவுதல், தார் போடுதல், குறுக்கு வடிகால்களை அமைத்தல் போன்ற பல்வேறு மேம்பாட்டுப் பணிகளையும் இத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றக் கருதப்படுகிறது.

பள்ளிக் கட்டடங்கள்.—தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் சொந்தக் கட்டடங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக, இக்குறிப்புரையில் ஏற்கனவேயே கூறியுள்ளபடி, சிறப்பான நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென அரசு அளித்த மானியம் ஒரு கோடி ரூபாயாகும். தவிர ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகமும் அணுகப் பட்டுள்ளது.

ஊர்ப்புற மின்வசதி.—நம் நாட்டில் ஊப்புறங்களுக்கு மின் வசதியளிப்பதில் தமிழ்நாடு முன்னணியில் உள்ளது. தற்போதுள்ள திட்டத்தின்படி, எஞ்சியுள்ள ஊர்கள், சிற்றூர்களுக்கு 1972-73-க்குள்ளும், அரிசனக் குடியிருப்புக்களுக்கு 1973-74-க்குள்ளும் மின்வசதியளிக்கப்பட்டுவிடும்.

ஊர்ப்புற வேலை வாய்ப்பு.—ஊர்ப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்புக் களை உருவாக்குவதற்கான சிறப்பு முயற்சிகள், 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டமை காணலாம். கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம், கிராம ஆள் வலத் திட்டம், இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்குரிய வறட்சிப் பகுதிகளுக்கானத்

1972 மார்ச் 11]

திட்ட வேலைகள், மற்றும், நடுத்தர, சிறிய உழவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்டங்கள் ஆகியன மேலும் வலுப்படுத்தப்பெற்று, வேலை வாய்ப்புக்களை உண்டாக்குவதுடன், நிலையான சொத்துக்களையும் உருவாக்கியுள்ளன.

மண்டலத் திட்டம்.—பல்வேறு மண்டலங்களின் வளர்ச்சியை சமநிலையில் ஏற்படுத்த, வளர்ச்சிக்குரிய பகுதிகளைக் கண்டெடுத்து, குறிப்பாக, ஊர்ப்புற, நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கான ஆக்கவேலைகளை மேற்கொள்வதே மண்டலத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நிலவியல், பொருளாதார, சமூக, மக்கள் தொகை முதலியன பண்புகளைக் கொண்டு, மாநிலம் முழுவதும் வளம் பெறக்கூடிய வகையில் அமைந்திட்ட மண்டலங்கள் எட்டாக, மாநிலம் முழுவதும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மண்டலத் திட்டங்கள் 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்குள் முடிவடையுமென எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றன. வளர்ச்சி நிலையங்களில் முன்னோடி ஆய்வுத் திட்டம், இந்திய அரசின் உதவியுடன் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அதன் நோக்கம், மண்டலங்களின் சமநிலையான வளர்ச்சியை, உறுதியான கோட்பாடுகளையொட்டி உண்டாக்குவதும், வளர்ச்சி நிலையங்களை உரிய வகையில் கண்டெடுத்து, ஏற்ற வழிமுறையில் அவற்றை உருவாக்குவதுமேயாகும்.

முடிவுரை.—மேற்கூறியவற்றால், முதலாவதாக, இந்த அரசு, ஊர்மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிறைவேற்றுவதிலும், அதேநேரத்தில், ஊர்ப்புற மக்களின் வேலைவாய்ப்புக்கள் பற்றிய சிக்கலைத் தீர்த்து, பல்வேறு மண்டலங்களின் சமநிலை வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுவதிலும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளமை விளங்கும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பெற்ற பின்பு, உள்ளூர் தலைவர்கள் தம்மிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்ற பல்வேறு பொறுப்புக்களை, அதிக ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு நிறைவேற்றுவதை எங்கும் காணமுடிகிறது. ஊர்புறங்களில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில், அரசையும் மக்களையும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்களாக்கியுள்ளமை, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நிலைபெற்ற சாதனையாகும். மேலும், பசுமைப் புரட்சியை உருவாக்கவும், இது உதவியுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11]

குறிப்பாக, ஊர் மக்களின் மன நிலையில் அமைதியான புதிய மாறுதலை உண்டாக்கி, தங்கள் வளர்ச்சிக்குத் தாங்களே பாடுபடும் உணர்வையும், தன்னம்பிக்கையையும் வளர்த்து, அதன் விளைவாக, பல்வேறு வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ள வழி வகுத்து, சிறந்த சாதனைகளைக் காணவும் முடிந்தது.

இணைப்பு 1. (அ).

மகளிர்-சிறுநர் நலத்திட்டங்கள்

1. தோற்றுவாய்.

மகளிர் நலத்துறை 1947-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களைத் தொடர்ந்து தேசிய வளர்ச்சிப் பணிகள் 1952-54-இல் தொடங்கப்பட்டன. மாநில சமூக நல வாரியம் 1954-இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மகளிர் நலத்துறை, மாநில சமூக நல வாரியம், சமுதாய வளர்ச்சி திட்டப் பணியாளர்கள் (மகளிர்) ஆகிய மூன்று பிரிவுகளும் 1961-இல் மகளிர் நல இயக்குநர் அலுவலகமாக ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. இம்மூன்று பிரிவுகளும் பெரும்பாலும் கிராமப் பகுதிகளில் மகளிர், குழந்தைகள் குறித்து மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டன. அத்துடன் 1961-இல் ஊராட்சி முறை கொண்டு வரப்பட்டதால் ஊராட்சி ஒன்றியம்/சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் திட்டங்கள், கொள்கைகள் குறித்து முடிவு செய்ய ஊராட்சி மன்றத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட உறுப்பினர்கள் உரிமையுடையவராகின்றனர். ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மாநில சமூக நல வாரியம் ஆலோசனை வாரியமாக தொடர்ந்து பணி புரிய அரசு அண்மையில் ஆணைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

2. நிர்வாக மேம்பாடு.

மாநில மட்டத்தில், மகளிர் நலத்துறை இயக்குநர், துறையின் தலைவராவார். திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஒருவர், குழந்தைகள் நலத்தைக் கவனிக்க மற்றொருவர் ஆக இரண்டு துணை இயக்குநர்கள், நேர்முக உதவியாளர்கள் இருவர், சிறப்பு அதிகாரி ஒருவர்

1972 மார்ச் 11]

(குழந்தை நலன்) முதுநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவர் மற்றும் இளநிலைக் கணக்கு அதிகாரி ஒருவர் ஆகியோர் இயக்குநர் தமது கடமைகளை ஆற்ற உதவி புரிகின்றனர்.

மேற் கூறியவர்களைத் தவிர, இம்மாநில முழுவதிலும் 1 இலட்சத்திற்கு மேற்கொண்ட மக்கட் தொகையைக் கொண்ட எல்லா நகரங்களிலும் உள்ள நகர்ப்புற குடிசைப் பகுதியிலுள்ள 1-3 வயதுத் தொகுதி குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்குவதற்கான இந்திய அரசின் சிறப்புச் சத்துணவு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக சிறப்புச் சத்துணவு அதிகாரி ஒருவரை 1971-72-இல் அரசு நியமித்துள்ளது.

மாவட்ட அளவில், மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். இவர் இவருடைய மாவட்டத்திலுள்ள துறை திட்டப் பணிகளுக்குப் பொறுப்புள்ளவராவார்.

3. பயிற்சித் திட்டங்கள்.—இத்துறை, கீழ்க்காணும் பயிற்சித் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளது—

(i) இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறை

மாநில சமூக நல வாரியத்தின் உதவியுடன் கொண்டாற்றும் நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும் சுருக்கல் பாடமுறை வாயிலாக பள்ளியிறுதித் தேர்வு முடித்துள்ள உரிய வயது வந்த மகளிருக்குப் பயிற்சியளிக்க 1966-67-ஆம் ஆண்டில், தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடமுறை ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. பயிற்சி தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டு தோறும் 40 பேர் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு தேர்வு எழுத அனுப்பப்படுகின்றனர். இப்பயிற்சி வகுப்பை நடத்த ஆண்டுதோறும் தோராயமாக ரூ. 50,000 செலவிடப்படுகிறது.

(ii) தட்டச்சு முதலிய வணிகவியல் பாட முறை.

பள்ளியிறுதி வகுப்பு முடித்துள்ள பெண்களுக்கான வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சியாக, சுருக்கெழுத்து, தட்டச்சு ஆகியவற்றில் நான்கு வணிகவியல் பாடமுறைகள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.—தாம்பரம், கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள மூன்று பணி இல்லங்களில் மூன்று பாடமுறைகளும் சென்னை ஸ்த்ரீ சேவா மந்திரி தொண்டாற்று நிறுவனத்தில்

[1972 மார்ச் 11]

மற்றொரு பாடமுறையும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன—இப்பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்த அரசு 1969-70 முதற்கொண்டு மானியம் அளித்துவருகிறது. 1972-73-வரை தொடர்ந்து இம்மானியம் வழங்கப்பட்டு வரும் ஒவ்வொரு பயிற்சி வகுப்பிற்கும் ஒப்பளிக்கப்பட்ட மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 20 பேர் ஆகும். வரும் ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று நடத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(iii) தையற் கலை.

பணி இல்லத்தில் முன்பு இருந்தவர்கள் சிலருக்கு மறுவாழ்வு வளிக்கவும் பின்னல் வேலை ஆடை தயாரித்தல் போன்றவற்றில் அரசு நடத்தக்கூடிய தொழில் நுட்பத் தேர்வினை அவர்கள் எழுத இயலும் வகையில் தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் தையற் கலையில் ஓராண்டு பயிற்சி வகுப்பு ஒன்று 1956-இல் தொடங்கப் பட்டது. இப்பயிற்சி வகுப்பிற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட உரிய வயது வந்த பெண்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். இந்த எண்ணிக்கை 1968 முதல் 50 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படுகிறது.

தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களிலுள்ள இரண்டு பணி இல்லங்களில் இல்லத்திற்கு ஒன்றாக இரண்டு தையற் கலை பயிற்சி வகுப்புகளைத் தொடங்க 1970-71-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டுள்ளது. இப்பயிற்சி வகுப்புக்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை 15-ஆகும். இரண்டு பணி இல்லங்களிலிருந்தும் முதல் தொகுதியினர், 1971 டிசம்பரில் நடைபெற்ற அரசுத் தேர்வை எழுதியுள்ளனர். இப்பயிற்சி வகுப்புகள் 1972-73-லும் தொடர்ந்து செயல்படும்.

(iv) பால சேவகிகளுக்குப் பயிற்சி.

எட்டாம் வகுப்பும் அதற்கு மேற்பட்டும் படித்தவர்களும் 18 வயது முதல் 35 வயதிற்குட்பட்டவர்களும் கிராமங்களிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளவர்களுமான மகளிர் பவானிசாகர், தெ. கல்லுப்பட்டி ஆகிய இடங்களில் பாலசேவகிகளாக பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 45 உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. பயிற்சிக்காலம் 3 திங்களாகும். பயிற்சி பெற்ற பின்னர் இப்பெண்கள் துறையின் பாலர்

1972 மார்ச் 11]

பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்றனர். இங்கு இவர்கள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இதுவரை பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது —

1967-68	..	..	..	306
1968-69	..	..	..	...
1969-70	..	..	..	70
1970-71	..	..	..	130
1971-72	..	..	..	61

(V) முக்கிய சேவகிகளுக்குப் பயிற்சி.

பாலர் பள்ளித் திட்டத்தைத் திறம்படச் செயலாற்றவும் பாலசேவகிகளின் பணியினை மேற்பார்வையிடவும் அவர்களுக்குப் பணியினைச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் முக்கிய சேவகிகளுக்கு தரம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் தொகுதிகளாக 2 திங்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதுவரை பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை :—

1969-70	..	..	..	32
1970-71	..	..	..	115
மொத்தம்	..	..	..	147

4. சமூக நலப்பணிகள்.

(அ) குறைந்த அளவுப்பணி :—

(i) ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மகளிர் மன்றங்கள்.

ஊராட்சி ஒன்றுக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் என்ற விதத்திலும் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தது 30 மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கும் வகையில் 1962-63 முதல் கிராமங்கள் முழுவதும் மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மாறிவரும் கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு இது முக்கிய கருத்தரங்கமாகும். குடும்பத்தைக் கட்டுப்படுத்த கருத்தடை மாத்திரைகளைப் பயன்படுத்தவும், பணமுடையான காலத்திற்காக பணம்

[1972 மார்ச் 11]

சேமித்து வைக்கவும், பழங்காலத்து நம்பிக்கைகளையும் மத உணர்ச்சிகளையும் அறவே கைவிட்டுவிடவும் மகளிர் அறிவுறுத்தப் படுகின்றனர். கிராமப் பகுதிகளில் தற்போது 13,124 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 2 முதல் 3 லட்சம் கிராமப் பெண்கள் இம்மன்றங்களில் சேர்ந்துள்ளனர். இங்கு இவர்கள் முன்னேற்ற வாழ்வுக்கான நல்லபல வழிகளைக் கற்றுத் தெளிவ தோடு அவற்றை நடைமுறையில் பின்பற்றியும் வருகின்றனர். இந்த 13,124 மகளிர் மன்றங்களில், 10,082 மன்றங்களில் தையல் இயந்திரங்கள் உள்ளன. இதற்கு அரசிடமிருந்து ஐம்பது சத வீதம் உதவித் தொகை பெறப்படுகிறது. 300 மகளிர் மன்றங் களுக்குச் சொந்தத் கட்டிடங்கள் உள்ளன. வளர்ச்சி வட்டாரத் திற்கு ஒன்றாக சுமார் 359 வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கும் மகளிர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த 359 சங்கங்களில், 318 சங்கங்களில் வானொலிப் பெட்டிகள் உள்ளன. சலுகை வீதத் தில் தனி நிறுவனங்கள் சட்டத்தின்கீழ் தாமே பதிவு செய்துள்ள மகளிர் மன்றங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,076 ஆகும். தொண்டாற்று நிறுவனமாக பதிவு செய்துள்ள மாநில சமூக நல வாரியத்திடமிருந்து மானிய உதவி பெற இவற்றில் சில தகுதி யுடையவை. ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரமும் மகளிர் மன்றங் களின் நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்ற தற்போது ரூ. 4,000 செல வழித்து வருகின்றது.

(ii) காவலர் குடியிருப்புகளில் மகளிர் மன்றங்கள்.

காவலர் குடியிருப்புகளில் உள்ள மகளிர் மன்றங்களை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, 12 மாவட்டங்களுக்கு ரூ. 0.51 லட்சம் நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1969-70-ஆம் ஆண்டில், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட் டங்களில் உள்ள 2 மகளிர் மன்றங்களுக்குத் தையல் இயந்திரங்கள் போன்ற சாதனங்கள் வழங்கப்பட்டன. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கு, மேலும், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் உள்ள 2 மகளிர் மன்றங்களுக்கு தையல் இயந்திரங்கள், மாச்சாமான் களை வழங்கவும் ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூ. 0.17 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72-இல் கோயம்புத்தூர், மதுரை, செங்கற்பட்டு, நீலகிரி, கன்னியாகுமரி ஆகிய ஐந்து மாவட்டங்களிலுள்ள காவலர் குடி இருப்புகளில்

[1972 மார்ச் 11]

உள்ள மகளிர் மன்றங்களுக்குத் தையல் இயந்திரங்களை வழங்குவதற்கும், புதிய தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கும் ரூ. 25,000 வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) மகளிர்—பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம்.

ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம், குடும்ப நலத்திட்டம், சிசு நலத் திட்டம் ஆகியவற்றை தவிர நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் செயல்படுத்துவதற்காக மகளிர்--பள்ளி செல்லும் வயதடையா குழந்தைகளுக்கான கூட்டுத் திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு வகுத்துள்ளது. இத் திட்டத்தில் 4 பணிகள் அடங்கியுள்ளன.

(1) மகளிர் மன்றங்கள் மூலமாக சத்துணவு பற்றிய கல்வி (அரசுத்துறை).

ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திலும் சத்துணவு கட்டில் விளக்கப்பணிகளை மேற்கொள்வதற்கென 12 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படும். உள்ளூர் உணவு வகைகளை இன்னும் சிறந்த முறையில் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது குறித்து அவற்றில் விளக்கப்படுவதுடன், சீரான உணவு பற்றி ஆலோசனை கூறப்படும். ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திலும் வாரத்திற்கொரு முறையாக 2 ஆண்டுகளுக்கு இந்தக் கட்டில் விளக்கம் நடத்தப்படும். ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திற்கும் ரூ. 500 பெறுமான சமையற்கூட கட்டில் விளக்க சாதனங்களும், நடைமுறை செலவுக்கென ஒரு மொத்த மானியமும் வழங்கப்படுகிறது.

இத் திட்டத்திற்காக ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ள செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

(ரூ. இலட்சம்)

1969-70

1.56

1970-71

2.86

1971-72

5,96,720

[1972 மார்ச் 11]

104 தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மேற்சொன்ன திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக 1969-70-இல் 2 மகளிர் மன்றங்கள் என்ற வீதத்திலும், 1970-71-இல் 3 மகளிர் மன்றங்கள் என்ற வீதத்திலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72 ஆம் ஆண்டிற்கு ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 3 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக, 104 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மொத்தம் 8 மகளிர் மன்றங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கட்புல விளக்கம் முதலியவற்றை மகளிர் மன்றங்களில் ஏற்கெனவே உள்ள சாதனங்களைக்கொண்டு கட்புல விளக்கம் முதலியவற்றை நடத்தவும், மகளிர் மன்றம் ஒன்றுக்கு, திங்கள் ஒன்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 21-ஐப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் ஆணைகள் ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

104 வட்டாரங்களிலுள்ள 822 மகளிர் மன்றங்களுக்கு சமையல் கட்புல விளக்க சாதனங்கள் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

மகளிர் மன்றங்கள் மூலமாக சத்துணவு பற்றிய கல்வி திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக இன்னும் 2 மகளிர் மன்றங்களை 1972-73 இல் தெரிந்தெடுக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த மகளிர் மன்றங்கள் இரண்டும் மேற்சொன்ன அரசு மானியத்தை பெறத் தகுதியுள்ளவை. 1972-73 இல் ரூ. 3.66 லட்சம் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(2) ஒவ்வொரு மகளிர் மன்றத்திற்கும் துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள ஊக்கமளித்தல்—மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் (மத்திய அரசுத்துறை).

தங்களது சொந்த நலனுக்கான வெவ்வேறுவகை துணைத் தொழில்களை மேற்கொள்ள மகளிர் மன்றங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, காய்கறித் தோட்டம் அமைத்தல் அல்லது பன்றி, கோழி, தேனீ வளர்த்தல். விற்பனைக்கான பூச்செடிகளை வளர்த்தல் முதலிய துணைத் தொழில்களில் தங்களுக்கு உள்ள தீவிர ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்தும் மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கத் கருதப்பட்டுள்ளது. வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் உள்ள மகளிர் மன்றங்கள் மூன்று வகையாக வகுக்கப்படுவதுடன் இவற்றிற்கு முறையே ரூ. 1,000, ரூ. 600, ரூ. 400 தொகை பரிசாகக் கொடுக்கப்படும்.

1972 மார்ச் 11]

1970-71இல் 142 மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசு வழங்குவதற்காக ரூ. 0.81 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1971-72 இல் 204 பரிசுகள் வழங்குவதற்காக ரூ. 1.20 லட்சத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப் பட்டது. 1971-73 இல் 340 பரிசுகள் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ரூ. 1.70 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) பெண் தொழிலாளர் பயிற்சித் திட்டம் (மத்திய அரசுத் துறை).

இது மத்திய அரசின் ஆதரவு பெறும் திட்டமாகும். இத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களும் விரைந்து செயலாற்றும் உறுப்பினர்களும் நல்ல சுகாதாரமும், ஊட்டச் சத்து, இல்ல நிர்வாகம், வேளாண்மை முதலிய பாடங்களில் ஒரு திங்கள் கால அளவுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகின்றனர்.

குடும்ப-சிக் நலத் திட்டங்களின்கீழும் இதுபோன்ற பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இத் திட்டங்களுடன் இணைந்துள்ள இல்ல நலன மன்றங்கள் Grahya Kalyan Kendras மூலமாக இளம் தாய்மார்களுக்கும் மகளிர்க்கும் இப்பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. குழந்தை நலம், ஊட்டச் சத்து, பொதுச் சுகாதாரம், இல்ல நிர்வாகம் முதலிய பல்வேறு பாடங்களில் இப்பெண்கள் பயிற்சி பெற்ற பின்னர் தங்களது பயிற்சிக் காலத்தில் அறிந்தவற்றை தங்களது கிராமங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று அங்கு நடைமுறையில் செயல்படுத்திக் காட்டுவர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனர்.

பெண் தொழிலாளர் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை, பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:—

1967-68	130
1968-69	596
1969-70	493
1970-71	385
1971-72	495

1972-73-இல் ரூ. 0.66 லட்சம் செலவில் 630 மகளிர் மன்ற அமைப்பாளர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11]

(4) பாலர் பள்ளிகளில் (Pre School) கட்டில் விளக்க சத்துணவுத் திட்டம் (மத்திய அரசுத்துறை).

கிராமப் பகுதிகளில் சிறப்பாக ஏழை மக்களிடையே சத்துணவு தரத்தை உயர்த்துவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். முப்பது பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கும், 20 குழந்தைகளுக்கும், குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 காசு என்ற வீதத்திலும், 30 கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், செவிலித்தாய்மார் ஆகியோருக்கு ஒருவருக்கு 25 காசு என்ற வீதத்தில் உணவு வழங்கப்படுகிறது. தற்போது, 28 வட்டாரங்களில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 3 பாலர் பள்ளிகளில் கட்டில் விளக்க சத்துணவுத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத்திட்டம் முழுவதும் நிறைவேற்றப் படும்போது 28 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 5 பாலர் பள்ளிகளில் இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். இத்திட்டத்தின் கால அளவு 5 ஆண்டுகளே ஆகும்.

1972-73-இல் ஒரு நிலையமும், 1973-74-இல் மற்றொரு நிலையமும் தொடங்கப்படும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் இத்திட்டத்தின் கீழ் 140 பாலர் பள்ளிகள் இருக்கும். 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 4.8 லட்சமாகும். நவம்பர் முடிய செலவு ரூ. 2.32 லட்சமாகும். 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 6.3 லட்சமாகும்.

5. ஏனைய திட்டங்கள்.

பணி இல்லங்கள்.

18-30 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்த குறைந்தது 5-வது வகுப்பு வரை படித்த, சமூகத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாத மகளிர், புகலற்ற மகளிர், கைம்பெண்கள் கைவிடப்பட்ட மகளிர் ஆகியோருக்காக மகளிர் நலத்துறை, தாம்பரம், கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் மூன்று பணி இல்லங்களை நடத்தி வருகிறது. அவர்கள் அங்கே பேரளவு 3 ஆண்டு வரை தங்க அனுமதிக்கிறார்கள். சிறார்கள், பையன்களானால் 5 வயது வரையிலானவர்களும், சிறுமிகளானால் 7 வயது வரையிலானவர்களும் தாய்மார்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். பேணுதல் செலவிற்காக, வயது வந்தவர்களுக்கு திங்கள்

1972 மார்ச் 11]

ஒன்றுக்கு ரூ. 30-ம் சிரூர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 27-ம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. அங்கே தங்கியுள்ள வர்களுக்கு அவர்கள் தங்குகின்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் எட்டாவது வகுப்புத் தேர்விற்கும், பின்னால் வேலை, பூ, தையல் வேலை, ஆடை தயாரித்தல் ஆகியவைகளில் அவரவர்களுக்கு விருப்பமானவற்றில் தொழில் நுட்பத் தேர்வுகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இம்மூன்று துறையைச் சேர்ந்த 3 பணி இல்லங்களைத் தவிர, 6 தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும் பணி இல்லங்கள் நடத்துவதற்கான மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. ரூ. 28,000 செலவில் காம்ப்ரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் பள்ளியிறுதி வகுப்பைத் தொடங்க அண்மையில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இந்த வகுப்பு தொடங்கப்படுவதால் பல வேறு பணி இல்லங்களில் 8-வது வகுப்பு தேறியவர்கள் தொடர்ந்து தங்களது படிப்பை மேற்கொண்டு நல்ல நிலையை அடைய இயலும்.

தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்தில் உடல் ஊனமுற்ற மகளிர் சிரூர்கள் ஆகியோருக்கென்றே தனிப் பிரிவு ஒன்று உள்ளது. இப்பிரிவில் உள்ளவர்கள் அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் உள்ள முட நீக்கியல் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டு இயல்-மின் சிகிச்சை அளிக்கப்படுகின்றனர். அதற்குப் பின்னால் செய்ய வேண்டிய சிகிச்சையை முழுநேர இயல்-மின் சிகிச்சை மருத்துவர் ஒருவர் செய்கிறார். அவர்கள் அங்கு தங்கும் காலத்தில் கல்வி, கைவினைப் பயிற்சி ஆகியவை அளிக்கப்படுகின்றார்கள். ரூ. 25,000 செலவில் ஆயத்த உடை தயாரிப்புப் பிரிவு ஒன்றை அமைக்க அரசு 1971-72 இல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

(i) பணி இல்லங்களுக்கான கட்டிடங்கள்.

தாம்பரத்திலுள்ள பணி இல்லத்திற்கு சொந்தமாக ஒரு கட்டிடம் உள்ளது. தஞ்சாவூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பணி இல்லங்கள் தற்போது வாடகைக் கட்டிடங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. எனவே, இவ்விரு பணி இல்லங்களுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 11]

தஞ்சாவூர், பணி இல்லத்திற்காக நிலம் ஒன்று ரூ. 26,070 விலையில் வாங்கப்பட்டுள்ளது. கடலூரிலுள்ள பணி இல்லத்திற்காக நிலம் கையகப் படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு பணி இல்லங்களுக்கான கட்டிடங்களின் கட்டிப்பணி விரைவில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(ii) பணிபுரியும் மகளிருக்கான விடுதி.

மாநகரங்களில் பணி புரிகின்ற குறைந்த வருவாய் நடுத்தர வருவாய் உடைய மகளிருக்கு விடுதி வசதிகள் மிகவும் அவசியமாகிறது. இத்துறை சென்னையில் ஆசிரியர், சட்டச்சர், எழுத்தர் போன்ற குறைந்த வருவாயுடைய 25 பேர்களைக் கொண்ட விடுதி ஒன்றை 1967-லிருந்து நடத்தி வருகிறது. இதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 செலவாகிறது. சென்னை, கோயம்பேத்தூர், திருச்சி, மதுரை முதலியவை போன்ற பெரிய மாநகரங்களில் பணிபுரியும் மகளிரின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதால் பணி புரியும் மகளிருக்கான விடுதிகளின் தேவை அதிகமாகிறது. எனவே வரும் ஆண்டுகளில் ரூ. 300-க்கும் 600-க்கும் இடைப்பட்ட வருமானமுள்ள குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியில் வரும் பணிபுரியும் மகளிருக்கு மேற்சொன்ன மாநகரங்களில் குறைந்தது இன்னும் 4 விடுதிகளைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பணிபுரியும் மகளிருக்கான விடுதிகள் நடத்திவரும் தொண்டு நிறுவனங்களை ஆதரித்து ஊக்குவிப்பதற்காக, சொந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொள்வதற்கு சில நிறுவனங்களுக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கட்டிட மானியம் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-இல் இரண்டு தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு ரூ. 0.70 லட்சம் வழங்கியுள்ளது. 1970-71-க்காக தொண்டு நிறுவனம் ஒன்றுக்கு ரூ. 0.35 லட்சம் வழங்கப்பட்டது. 1971-72-ல் 2 நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73-இல் 5 நிறுவனங்களுக்கு ரூ. 1 லட்சம் மானியம் வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 11]

(iii) மகளிர் நலப் பிரிவுகள்.

மகளிர் நலத்துறையின் வேலைகளை மகளிர் நலப் பிரிவுகள் மேற்கொள்ளுகின்றன. இதன்மூலம் இத்துறை கிராமத்தைச் சேர்ந்த மகளிருடன் தொடர்பு கொள்கிறது. மாநிலம் முழுவதிலும் மொத்தம் 48 மகளிர் நலப் பிரிவுகள் உள்ளன. அப்பிரிவுகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் மகளிர் நல அமைப்பாளர்கள் காலையில் பாலர் வகுப்புகள் நடத்துகின்றனர். மாலை யில் ஒவ்வொரு ஸீட்டிற்கும் சென்று குடும்பக்கலை, சத்துணவு, குழந்தை வளர்ப்பு ஆகியவற்றைப் போதிக்கின்றார்கள். அவர்கள் மேலும், மகளிர் கூட்டங்கள் நடத்தி தையல், பாய்முடைதல், தையல் இலை தயாரித்தல் முதலியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு பிரிவினிற்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு தோராயமாக ரூ. 0.07 லட்சம் செலவாகிறது.

(iv) பணி நிலையங்களும் உற்பத்திப் பிரிவுகளும்.

அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங்குடியினர், இனத்தைச் சேர்ந்த மகளிர் (அரிசன நலத்துறையினால் நிதி உதவி செய்யப்படுவது) பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மகளிருக்கு என்றே பணி நிலையங்கள், உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆகியவை இரண்டாம், மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலிருந்து துவக்கப்பட்டன. அந்தந்த திட்டக்காலங்கள் முடிவடைந்தவுடன் இந்த நிலையங்கள் தொடர்ந்து எல்லா வகுப்பைச் சேர்ந்த மகளிருக்கும் நடத்தப்படுகின்றனர். இவை துறை நிதியிலிருந்து நடத்தப்படுகின்றன. சிறு குடிசைத் தொழில்களில் மகளிருக்குப் பயிற்சி அளித்து அதன்மூலம் சமூக, பொருளாதார நிலையில் பின்னடைந்த மகளிருக்கு வருவாய் கிடைக்கச் செய்வதே இந்த நிலையங்களின் நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு பணிநிலையத்திலும் 3 அல்லது 4 பிரிவினர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தவுடன் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட மகளிரை அங்கே பணியாளர்களாக நியமித்து அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு தகுந்த வாறு சம்பளம் வழங்குவதன்மூலம் இப்பணி நிலையங்களை உற்பத்திப் பிரிவுகளாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது.

[1972 மார்ச் 11]

	அரிசன நலத்துறை யினால் நிதி உதவி செய்யப்படும் பணி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.			மகளிர் நலத்துறை நிதியிலிருந்து நடத்தப்படுகின்ற பணி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.			பின்தசிகிய வகுப் பினர் நலத்துறை யின் நிதியிலி ருந்து குற்றப்பட்டி யலிலிருந்து நீக் கப்பட்ட ஈழங்குடி யினருக்கு நடத்தப் படும் பணி நிலையங் களின் எண் ணிக்கை.	
	அரிசனங்கள்.	பழங்குடியினர்.	குற்றப்பட்டியலி லிருந்து நீக்கப்பட்ட பழங் குடியினர்.	பணி நிலையங்கள்.	உற்பத்திப் பிரிவுகள்.			
1967-68	5+1*	1	1	33	5	..		
1968-69	5+1*	1	1	30	5	..		
1969-70	7+1*	3	..	33	5	2		
1970-71	7+1*	3	..	31	5	2		
1971-72	7+1*	3	..	25	7+1	3		

*விற்பனை நிலையங்கள்.

(6) குழந்தை நலம் பேணுதல்.

(i) குழந்தை நலம் குறித்த ஒருங்கிணைந்த கட்டில் விளக்கத்
திட்டம், பூவிருந்தவல்லி.

பல்வேறு நலத்துறைகளின் ஒருங்கிணைந்த பணிகளை 0-16 வயதுத் தொகுதி சிறுர்களுக்கு அளிப்பதற்காக 1963-இல் முன்னோடி திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது.

தற்போது இந்தத் திட்டத்தில் 50 பாலர் பள்ளிகளும், 10 பாலர் பள்ளிகள்—குழந்தை காப்பகங்கள் (Creche) ஆகியவை உள்ளன. ஒவ்வொரு பாலர் பள்ளியிலும் சராசரி 40 சிறார்கள் உள்ளனர். ஒவ்வொரு குழந்தை காப்பகத்திலும் 10 குழந்தைகள் உள்ளனர். பள்ளியிறுதி படிப்பு படித்தவர்கள், குழந்தைகள் நல இந்தியக் கழகம், பாலசேவிகாக்கள் பயிற்சி நிலையத்தில் ஓராண்டு காலப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்த பாலர் பள்ளிகளில் பணிபுரியு

1972 மார்ச் 11]

நியமிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் பள்ளியிலுதிப் படிப்பு படித்தவர்களாவர். இவர்களுக்கு ரூ. 200-5-250-10-300. என்ற வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

கல்வி கற்பிப்பதற்கான சாதனங்களும் மற்றும் பிற சாதனங்களும் இந்த பாலர் பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. பாலர் பள்ளிகள் அவற்றிற்காகவே கட்டப்பட்ட நல்ல கட்டிடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன.

குழந்தை ஒன்றுக்கு 10 காசு என்ற வீதத்தில் பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கு நண்பகல் உணவு அளிக்கப்படுகிறது. உணவு சமைப்பதற்காக ஒவ்வொரு பாலர் பள்ளிக்கும் ஆயாக்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இத் திட்டத்திற்காக மருத்துவ அதிகாரி ஒருவர் உள்ளார். தவிர பொதுச் சுகாதார பணியாளர் குழு ஒன்றும் உள்ளது.

திட்டப் பணிகள், குழந்தைகளின் பொதுச் சுகாதாரப் பணிகள் இவற்றிற்கு இவர்கள் பொறுப்புள்ளவர்களாவர். திட்டத்தை முழுமையாக மாற்றியமைப்பதற்காக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 லட்சம் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில், செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(ii) குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழும், மூன்று ஆண்டு திட்டங்களின்கீழும் இம் மாநிலத்தில் 47 தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வட்டாரங்களிலுள்ள 1,040 ஊராட்சிகளில் பாலர் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. இப்பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டதனால் கிராம மகளிர் தங்கள் குழந்தைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய முடிகிறது. மேலும், குழந்தைகளுக்குத் தொடக்கக் கல்வி இப்பள்ளிகள் மூலம் அளிக்க முடிகிறது. 8-வது வகுப்பு படித்த உள்ளூர் பெண்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, மூன்று திங்கள் கால அளவுக்கு அவர்களுக்கு பாலர் பள்ளிதிட்டம் குறித்த பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. பிறகு அவர்கள் பாலர் பள்ளிகளை நடத்துவதற்காக அப்பள்ளிகளில் நியமிக்கப்பட்டனர். பாலர் பள்ளிகளை நடத்துவதற்கு இந்த பால சேவிகைகள் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூ. 20 மதிப்பீட்டியம் பெறுகின்றனர். கடந்த ஆண்டு

[1972 மார்ச் 11]

வரை பாலர் பள்ளிகள் பெரும்பாலும் காலை 9 மணியிலிருந்து நண்பகல் 12 மணிவரை நடத்தப்பட்டன. கடந்த ஆண்டிற்குப் பிறகு கேர் நிறுவனம், இந்திய அரசு ஆகியவற்றின் உதவியுடன் பெருமளவு குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. பாலர் பள்ளி ஒன்றுக்கு ரூ. 400 மதிப்புள்ள கல்வி—பொது சாதனங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, ரூ. 5 சில்லறைச் செலவினங்களுக்காகவும், ரூ. 7 நிர்வாக மானியத்தின் கீழும் வழங்கப்படுகிறது.

பாலர் பள்ளிகளுக்கு இதுவரையிலும் உணவு வழங்கும் திட்டம் எதுவும் இல்லை. அண்மையில் 928 பாலர் பள்ளிகளில் கேர் நிறுவன உதவியுடன் உணவு வழங்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. பாலர் பள்ளி உணவு வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் பாலர் பள்ளி சிறுவர்களுக்கு தானியம், சோயா மொச்சை, பால் பவுடர், ஆகியவை கலந்த உணவும் 'சாலட்' எண்ணெயும் (Salad Oil) வழங்கப்படுகிறது. மேற்சொன்ன உணவு வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் சமையில் செய்வதற்காக ஆயர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். உணவு வழங்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு பாலர் பள்ளிகள் காலையிலும் மாலையிலும் நடத்தப்படுகின்றன. மகளிர் நலத்துறை இயக்குநரின் உதவியுடன் இத்திட்டம் கிராம வளர்ச்சி துறை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

பெரும்பான்மையான பாலர் பள்ளிகளுக்கு சரியான இடவசதி இல்லை. 1,000 பாலர் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டித் தருவதற்காக 'கேர்' நிறுவனம் முன் வந்துள்ளது. இதுவரை 115 கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—பாலர் பள்ளிகள்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ், இதுவரை 400 பாலர் பள்ளிகளை நிறுவ ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த பாலர் பள்ளிகளில் உணவு வழங்கும் திட்டம் எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சிறுவர்களுக்கு பொரிகட்டை, முளைகட்டை தானியங்கள், சுண்டல் முதலியவை மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 11]

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு வரவு-செலவு திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 3.28 லட்சமாகும். நவம்பர் முடிய செலவு ரூ. 0.43 லட்சமாகும். 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு திட்டமிடப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கம் ரூ. 6.75 லட்சமாகும்.

(iii) குடும்ப, குழந்தைகள் நலத் திட்டங்கள்.

இது முற்றிலும் மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் ஒரு திட்டமாகும். இத் திட்டத்தின் வாயிலாக, மகளிர், சிறார்கள், பள்ளிச் சிறார்கள் முதலியோர் போன்ற ஒவ்வொரு தொகுதியினருக்கும் செய்யப்படுகின்ற ஏற்பாடுகள் ஒருங்கிணைக்கப்படுகின்றன. 1969-70-இல் தென் ஆற்காடு மாவட்டம் குறிஞ்சிப்பாடியிலும், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் எல்லிவாக்கத்திலும் இரண்டு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1970-71-இல், மதுரை மாவட்டம் ஆத்தூரிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பெரியநாயக்கன்பாளையத்திலும் மேலும் இரண்டு திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன, ஒவ்வொரு திட்டத்திலும், ஒரு முக்கிய நிலையமும், ஐந்து துணை நிலையங்களும் உள்ளன. ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக ரூ. 35,000 நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு திட்டத்திலும், முக்கிய நிலையக் கட்டடங்களுக்காக ரூ. 20,000-ம் ஒவ்வொரு துணை நிலையத்திற்கும் ரூ. 3,000-ம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும், ஆறு வயதிற்குக் குறைந்த சிறார்களுக்கு ஒரு பாலர் பள்ளி, மகளிருக்கு மனை இயலில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டம், உணவு முறை, சத்துணவு, சுகாதாரம், குடும்பநலத் திட்டம் செவிலிப்பணி முதலியவையும் இத் திட்டத்தில் அடங்கும். பாலர் பள்ளியில் சராசரி 40 குழந்தைகள் அன்றாடம் பள்ளிக்கு வருகின்றனர். குழந்தை நலனிற்கான இந்தியக் கழகத்தில் பால சேவிகைகள் பாடப் பயிற்சியில் ஓராண்டுக்காலம் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்த நிலையங்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவர்களாவர். இவர்கள் பள்ளியிறுதி வகுப்பு தேறியவர்களாவர். இவர்களுக்கு ரூ. 200-5-250-10-300 என்ற சம்பள வீதத்தில் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. யூனிசெஃப் நிறுவனம், கல்வி-பொது சாதனங்களை பாலர் பள்ளிகளுக்கு வழங்கியுள்ளன. குழந்தைகளுக்கான சுகாதாரத் திட்டமும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. 30 குழந்தைகளுக்குத்

[1972 மார்ச் 11]

குழந்தை ஒன்றுக்கு 20 காசு என்ற வீதத்தில் பகலுணவு அளிக்கப் படுகிறது. 1972-73-இல் இன்னும் இரண்டு திட்டங்களைத் தொடங்க மத்திய சமூகநல வாரியம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

(iv) சிறப்புச் சத்துணவுத் திட்டம்.

ஒரு லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்ட நகரங்களின் நகர்ப்புற குடிசைப் பகுதிகளிலுள்ள 0 மாதம் மூன்று வயது தொகுதி குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்குவதற்கான இந்திய அரசின் திட்டம் என்று இம் மாநிலத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் சென்னை மாநகரம், பிற பெரிய நகரங்கள் 17 ஆகிய இடங்களிலுள்ள 1.56 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு, வாரத்தில் ஐந்து நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் 25 கிராம் எடையுள்ள வைட்டமின் அடங்கிய மாடர்ன் ரொட்டி 3 துண்டுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒரு குழந்தைக்குக் கொடுக்கும் உணவின் மொத்த விலை 23 காசு (உணவின் அடக்க விலை 18 காசு, போக்குவரத்துச் செலவு 2 காசு, நிர்வாகச் செலவு 3 காசு ஆக மொத்தம் 23 காசு). இந்திய அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள உச்சவரம்பின்படி, இதைத் தவிர, சேலம் மாவட்டம் பழங்குடியினர் பகுதியில் உள்ள 1370 குழந்தைகளுக்கும் செ திட்டத்தின்கீழ் உணவு வழங்கப்படுகிறது. சீரணிப்படை, கிட்டு ஆப் செர்விஸ், ரோட்டரி சங்கம், லயன்ஸ் சங்கம் முதலிய தொண்டு நிறுவனங்கள் உணவு வழங்குவதில் தங்களது ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றன. 3-6 வயது தொகுதி குழந்தைகளுக்கும், கருவுற்றிருக்கும் மகளிர், செவிலித் தாய்மார்கள் ஆகியோருக்கு இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. இது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(7) உதவி மானியத் திட்டம்.

மத்திய சமூக நல வாரியத்தின் பொது உதவி மானியத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு நல நிறுவனங்களுக்கு மாநில சமூக நல வாரியத்தின் மூலமாக உதவிபெறும் திட்டம்.

தொண்டாற்றும் சமூக நல அமைப்புகளுக்கான உதவி மானியத் திட்டத்தை வாரியம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் தொடங்கியது. அடுத்துவரும் திட்டக் காலங்களில் தொடர்ந்து

1972 மார்ச் 11]

இத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நலப்பணிகளின் மேம்பாட்டை மும்முரப் படுத்தவும், வளர்ச்சி அடைந்து வரும் பகுதிகளில் இத்திட்டத்தை நீட்டிக்கவும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மானியம் வழங்கப் பட்டுவருகிறது :—

(a) குழந்தை நலப் பணிகள்—

(i) சமூகத்தில் கலந்துகொள்ள முடியாத சிறுார்களின் நலம் பேணுதல், பாதுகாப்பு அளித்தல், புதுவாழ்வு அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான நிறுவனங்கள்.

(ii) சிறுார்களுக்கான தற்காலிகக் காப்பு இல்லங்கள்.

(iii) குழந்தை காப்பகங்கள் (Neches)

(iv) பால்வாடிகள், சிறுர் பள்ளிகள் அல்லது பாலர் பள்ளிகள்.

(v) பொழுதுபோக்கு நிலையங்கள்.

(b) மகளிர் நலப் பணிகள்—

(i) புகலற்ற மகளிர், கைம்பெண்கள். வறிய நிலையிலுள்ள வர்கள் ஆகியோருக்குப் புகலிடம் அளித்தல், பயிற்சி அளித்தல், பாதுகாப்பு அளித்தல், புதுவாழ்வு அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கான நிறுவனங்கள் அவர்களுக்கான விடுதிகள்.

(ii) ஆதாயம் தரத்தக்க கலைகள், கைவினைப் பணிகளை நடத்தும் நிறுவனங்கள்.

(c) உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான நலப் பணிகள்.

(d) முதியோர், நலிவுற்றோர் நலப் பணிகள்.

(e) மருத்துவப் பணிகள்.

(f) மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களுக்கான நலப் பணிகள்.

தொண்டு நிறுவனங்களுக்குக் கீழ்வரும் மானியங்கள் வழங்கப் பட்டு வருகின்றன :—

1. திட்டகாலம்.—5 ஆண்டுகளுக்கான உச்சவரம்பு மானியம் ரூ. 50,000 வரை.

[1972 மார்ச் 11]

2. ஆண்டு மானியம்.—உச்சரம்பு மானியம் ரூ. 5,000 வரை.
3. விடுமுறை முகாம்.—ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் முகாமிடுவதற்காக ரூ. 2,500.
4. குறுகிய கால பயிற்சி—2 ஆண்டுகளுக்கு ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் ரூ. 30,000 அல்லது ரூ. 35,000.
5. மகளிர் மன்றம்.—ரூ. 65,000—13 நிறுவனங்கள் முன்னாள் திட்டச் செயல் குழுவின் 45 நிலையங்களில் தொடர்ந்து பணிபுரிகின்றன.
6. மகளிர் நல விருத்தி திட்டங்கள்.—2.—குடிசைப் பகுதி நலப்பணிகளுக்கு ரூ. 13,200.
7. சத்துணவுத் திட்டம்.—நாள் ஒன்றுக்கு குழந்தை ஒன்றுக்கு 15 காசு என்ற வீதத்தில் உணவு வழங்கும் புதிய திட்டம்.
8. சமூக பொருளாதாரப் பிரிவு—மகளிருக்குத் துணை வருவாய் அளித்தல்.
9. குடும்ப, குழந்தை நலத் திட்டங்கள்.

இணைப்பு-2.

பொதுப் பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

இது 1972-73-க்குரிய ரூ. 4,69,29,500-க்கான கூட்டு மானியக் கோரிக்கையாகும். இக் கோரிக்கை, நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகர நகராட்சிக் கழகம் குடிசை மாற்று வாரியம் ஆகியவற்றின் திட்டங்களுக்கு கீழ்க்காணுமாறு உதவி மானியங்கள் வழங்க வகை செய்கிறது. அவை :—

நகர்புறங்களில் நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்ற்ல் திட்டம், குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அவற்றை மேம்படுத்தும் திட்டம்; ஊர்ப்புறங்களிலும் நகர்ப்புறங்களிலும் பெருகியுள்ள வாழ்க்கை